

JIHO ČESKÁ UNIVERZITA V PRAZE
FILOZOFICKÁ FAKULTA
ÚSTAV ROMANISTIKY

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

VYJÁDŘOVÁNÍ PODMÍNKOVÝCH VZTAHŮ V SOUČASNÉM ITALŠTINĚ

Vedoucí práce: PhDr. Jana Peřínková, Ph.D.

Autor práce: Radka Strmečková

Studijní obor: Italštinový jazyk pro evropský a mezinárodní obchod

Ročník: 3

2015

Prohláuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohláuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky kolektivu a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

Budějovice 7. 5. 2015

.....

POĎAKOVANIE

Rada by som touto cestou poďakovala vedúcej práce PhDr. Jane Pečkovéj, Ph.D., za jej ústretovosť, každú pomoc, cenné rady a pripomienky, ktoré prispeli k skvalitneniu tejto záverečnej práce. Zároveň by som chcela poďakovať mojim rodičom a bratovi za veľkú podporu počas celého štúdia. Srdce neakujem!

Anotace

V této závěrečné práci se primárně zabýváme vyjadřováním podmínkových vztahů v souasně –panl–tine, p i emfl d raz je kladen hlavně na spojky a spojkové výrazy v podmínkových větách. Cíl práce představuje zkoumání frekvence užití podmínkových spojek a spojkových výrazů a použití slovesných časů a způsobů v daných větách. Ke splnění tohoto cíle je práce rozdělena na dvě části, a to část teoretickou a praktickou. V první, teoretické části se zamůžeme na studium této problematiky z perspektivy vybraných autorů, také české, jakož i –panlské lingvistické obce. V následné praktické části dochází k uskutečnění stanoveného cíle prostřednictvím analýzy publicistických textů, jejíž výsledky porovnáme s teoretickými poznatky uvedenými v první části. V závěru je třeba jednou shrnout výsledky našeho zkoumání, které jsou doplněny o resumé ve –panlském jazyce.

Annotation

In this final thesis, we are primarily concerned with an expression of conditional relations in contemporary Spanish with emphasis placed mainly on conjunctions and conjunctive phrases in conditional clauses. The aim of the thesis is to examine the frequency of use of conjunctions and conjunctive phrases in conditional clauses, and use of verb tenses and moods in such sentences. To achieve this goal, the work is divided into two sections, theoretical and practical. In the first, theoretical section, we focus on studying this problem from the perspective of selected authors from both Czech and Spanish linguistic community. In the subsequent, practical section, the set goal is achieved by analysis of journalistic texts, the results of which we will compare with the theoretical knowledge described in the first section. In the conclusion we again summarize the results of our study, which are supplemented by *résumé* in Spanish language.

OBSAH

ÚVOD	8
1. TEORETICKÁ ČASŤ	10
1.1 Všeobecná charakteristika a delenie súvetia	10
1.1.1 Priraďovacie súvetie	11
1.1.2 Podraďovacie súvetie	12
1.1.2.1 Delenie podraďovacieho súvetia	12
1.2 Podmienkové vzťahy v podraďovacích súvetiach	14
1.3 Jednotlivé spojky a spojkové výrazy	18
1.3.1 Spojka <i>si</i>	20
1.3.2 Spojkový výraz <i>sólo si</i>	24
1.3.3 Spojkové výrazy <i>a condición de que, con (tal de) que, siempre que, siempre y cuando</i>	24
1.3.4 Spojkové výrazy <i>a no ser que, excepto que, salvo que, a menos que</i>	27
1.3.5 Spojkový výraz <i>(en) caso de que</i>	28
1.3.6 Spojky <i>como</i> a <i>cuando</i>	30
1.4 Iné formy vyjadrenia podmienok	32
1.4.1 Polovetné konštrukcie	32
1.4.1.1 Predložka <i>de</i> + infinitív, <i>a</i> + infinitív a <i>con</i> + infinitív	33
1.4.1.2 Prechodník	35
1.4.1.3 Príslovie	36
1.5 Užívanie slovesných foriem a spôsobov	37
1.5.1 Predvetie a závetie	37
1.5.2 Predvetie v indikatíve	38
1.5.3 Predvetie v subjunktíve	39
1.6 Záverečné zhodnotenie teoretickej časti	40
2. PRAKTICKÁ ČASŤ	42
2.1 Skúmanie spojok a spojkových výrazov v podmienkových vzťahoch	42
2.1.1 Skúmaný jazykový materiál	43
2.1.2 Skúmaný materiál	45

2.2 ANALÝZA SPOJOK A SPOJKOVÝCH VÝRAZOV	46
2.2.1 Frekvencia užitia spojok a spojkových výrazov	46
2.2.1.1 Zhodnotenie výskumu užitia spojok a spojkových výrazov	52
2.2.2 Frekvencia užitia podmienkových spojok a spojkových výrazov a užívanie slovesných časov a spôsobov	53
2.2.2.1 Analýza podmienkovej spojky <i>si</i>	55
2.2.2.2 Analýza podmienkového spojkového výrazu <i>sólo si</i>	58
2.2.2.3 Analýza podmienkových spojkových výrazov <i>a condición de que</i> a <i>con tal de que</i>	59
2.2.2.4 Analýza podmienkových spojkových výrazov <i>excepto que, salvo que</i> a <i>a menos que</i>	61
2.2.2.5 Analýza podmienkového spojkového výrazu <i>en caso de que</i>	63
2.2.2.6 Zhodnotenie výskumu užitia podmienkových spojok a spojkových výrazov a užívania slovesných časov a spôsobov	65
ZÁVER	666
RESUMEN	700
ZOZNAM POUŽÍTEJ LITERATÚRY A ZDROJOV	733

ÚVOD

Ústrednú tematiku, ktorou sa budeme v tejto záverej práci zaoberať, predstavuje výsek zo súčasnej španielskej lingvistiky. Konkrétne pôjde o podmienkové vzťahy, ktorým sa budeme venovať počas celej práce. Na úroveň pozornosti upriamime predovšetkým na podmienkové spojky a spojkové výrazy, ktoré budú patriť medzi kľúčové slová pojednávané v tejto práci.

Hlavnou ambíciou je prinesenie poznatkov o podmienkovej vete, ktorej súčasťou sú okrem daných spojovacích výrazov i slovesné útvary a spôsoby, ako aj preskúmanie frekvencie ich reálneho užitia. Dosiadnuté teoretické poznatky budeme pozorovať v praktickom využití, z čoho možno postrehnúť prínos tejto práce, ktorý spočíva v preskúmaní korešpondencie teoretických poznatkov dosiahnutých z normatívnych príručiek vybraných španielskych a španielskych lingvistov a bežnej praxe užívania daných výrazov. Preskúmanie tohto vzťahu predstavuje primárnu dôležitosť tejto práce, v dôsledku čoho bude práca rozdelená do dvoch celkov. Prvý z nich je teoretického charakteru, pričom sumarizuje teoretické východiská pozorovanej oblasti. Naproti tomu, v druhej praktickej časti skúsime reálny výskyt podmienkových spojok a spojkových výrazov, ako aj slovesných útvarov a spôsobov v nami vybranom publicistickom texte.

V tejto chvíli stručne predstavíme obsah prvej, teoretickej časti, v ktorej sa zameriame na problematiku podmienky, ku ktorej budeme postupne smerovať tým, keď si ozrejníme základné pojmy, ako je súvetie, pričom sa budeme viac venovať podrobnosti súvetiu, a nakoniec dospejeme k súvetiu s vedajovou vetou príslovkovou. Z viacerých typov daného súvetia si priblížime práve vety podmienkové, v ktorých zvláštnou pozornosť venujeme najmä užívaniu spojok a spojkových výrazov. Na špecifikáciu jednotlivých podmienkových spojovacích výrazov nám poslúžia koncepcie viacerých gramatikov, z ktorých budeme čerpať aj informácie o použití slovesných útvarov a spôsobov spätých so zmienenými konjunkciami. Následne na doplnenie poznatkov a prehľadné vedomostí o tejto problematike navrhujeme aj iné formy vyjadrenia podmienky, najmä prostredníctvom spojovacích výrazov. Nakoniec zosumarizujeme uvedené informácie a necháme priestor pre nasledovnú praktickú časť.

V druhej, praktickej časti zameriame našu pozornosť na užitie spojok a spojkových výrazov v publicistických textoch, pričom si bližšie charakterizujeme vybraný jazykový text, ako aj materiál, s ktorým budeme pracovať. V úvodnej stati

praktickejasti si tiež uvedieme aflickové otázky, na ktoré sa vo výskume pokúsime odpoveda a ktoré budú predstavova základnú hypotézu ná-ho výskumu, a teda sa budeme snažiť zisti , i sa v danej publicistike pouffívajú spojky a spojkové výrazy s rovnakou frekvenciou alebo sú niektoré, ktoré sa vyskytujú viac. Necháme preto priestor na zistenie, i prevláda uffitie -tylisticky neutrálnych výrazov alebo naopak, dominujú výrazy -tylisticky príznakové. V prípade preferencie jedného typu výrazov pred druhým sa zameriame aj na dôvod tohto uffitia, a teda na vplyv, kvôli ktorému sa ur ité výrazy pouffívajú viac. Z dosiahnutých výsledkov nám vyplynú i faktory, ktoré môflu by prí inou uffitia ur itých spojok a spojkových výrazov. Predov-etkým pôjde o faktory diafázické, diatopické a diastratické.

Venova sa budeme dvom analýzám, v ktorých preskúmame v-eobecne frekvenciu spojok a spojkových výrazov v publicistike a frekvenciu práve podmienkových spojovacích výrazov, pri ktorých nevynecháme ani uffitie slovesných asov a spôsobov. Pracova budeme s publicistickými textami v elektronickej podobe zaznamenanými v korpuse Tpanielskej krá ovskej akadémie, z ktorého vyuffijeme celonárodné periodiká *El País*, *El Mundo* a *ABC* zachytávajúce v-eobecné informácie a regionálne periodiká, katalánske *La Vanguardia* a galícijské *La Voz de Galicia*. Skúma budeme aj texty dostupné na internetových portáloch fľenskej prílohy k periodikám *Mujer Hoy* a -portového denníka *Marca*, pri ktorom predpokladáme vä -ie mnoffstvo itate ov muflskej zloflky populácie.

Sú as ou analýz budú kvantitatívne hodnoty spolu s detailným popisom dosiahnutých výsledkov. Pre presnej-ie závery je potrebné daný výskum zamera na vä -ie asové obdobie, a teda sa nebudeme limitova len na jeden ur itý rok, ale budeme vychádza z celého rozsahu korpusu CREA, a teda obdobie od roku 1975 do roku 2004. V prípade analýzy textov periodík *Mujer Hoy* a *Marca* budeme kvôli dostupnosti dokumentov skúma aktuálne prístupné texty na príslu-ných internetových stránkach.

Kone ne porovnáme výsledky, ktoré obdrffíme v praktickej asti s poznatkami uvedenými v asti teoretickej. V závere práce e-te raz zhrnieme analyzované poznatky.

1. TEORETICKÁ ČASŤ

1.1 Všeobecná charakteristika a delenie súvetia

V prvej časti tejto práce si bližšie priblížime teoretické poznatky zamerané na centrálnu tému tohto diela, ktorou je podmienková veta. K tomuto cieľu prispôbíme špecifikáciou základných pojmov, ako je súvetie a spojenie viet v súvetí. Zmienieme podstatný bod tejto práce, a to spojenie viet spojkami a spojkovými výrazmi, prípadne inými spôsobmi, akými sa vety môžu v súvetí spájať. Predstavíme si typy súvetí, konkrétne súvetie priraďovacie a podradovacie. Následne sa zameriame na súvetie podradovacie, pri ktorom si spomenieme jeho delenie a konečne podradovacie súvetie podmienkové, ktorému sa budeme detailnejšie venovať počas celej tejto práce.

Súvetie je syntaktická jednotka, ktorá sa skladá z dvoch alebo viacerých viet spojených do určitého obsahového celku, v ktorom vety strácajú svoju samostatnosť a vstupujú do vzájomných sémantických a syntaktických vzťahov, ako uvádzajú autori Grepl a Karlík (1986: 345). Podstatným znakom súvetných spojení, odlišným od sledu samostatných viet (výpovedí), ktoré taktiež môžu v texte tvoriť obsahové celky, je strata intonačnej samostatnosti spojených viet. Jednotlivé vety v súvetí nie sú intonačne uzavreté, končia polokadenciami, a teda signalizujú pokračovanie textu. V písanom texte sú tieto spojené vety oddelené čiarkou. Intonačne uzavreté je až súvetie ako celok.

Ale sa títo autori (1986: 346) zameriavajú na spojenie viet v súvetí z hľadiska výrazových prostriedkov, ktoré môžu byť buď bezspojkové (asyndetické) spojenie alebo za pomoci spojovacích výrazov (syndeticky). Spojovacie výrazy sú spojky a relatíva, t.j. vzájomné zámena a vzájomné príslovky. Jeden z rozdielov medzi spojkami a relatívami je ten, že spojky nie sú vetnými členmi, na rozdiel od relatív, ktoré sú vetným členom tej vety, ktorú uvádzajú. Súvetia, v ktorých sú vety spojené spojkami, nazývame spojkové (syndetické) a vety prepojené relatívami pomenúvame vzájomné (relatívne). Treba dodať, že uvedené informácie sú písané s ohľadom na český jazyk.

Z druhého uhla pohľadu nahliadajú na túto problematiku aj Báez San José, Dubský a Králová (1999: 189), ktorých publikácia zameraná na gramatiku španielskeho jazyka je

písaná v jazyku eskom. Poukazujú na spojenie viet, ktoré môfle by formálne vyjadrené v súvetí spojku alebo spojkovým výrazom, vz afným zámenom alebo príslovkou, súvz afnými výrazmi alebo jednoduchým zaradením viet.

Ako príklad spojenia viet v súvetí spojku si môfleme uvies vetu, uvedenú Zavadilom (1980: 41), v ktorej sú vety spojené spojku *si*. Taktiefl si môfleme v-ímnú , fle sloveso ved aj-aj vety blifl-ie -pecifikuje, príp. dop a, sloveso hlavnej vety.

Príklad: *Juan pregunta si Pedro vendrá.*

ak sa opä vrátíme k leneniu súvetia, zistíme, fle Grepl a Karlík (1986: 346-347) rozli-ujú pod a spôsobu (formy) spojenia medzi spojením parataktickým (prira ovacím) a hypotaktickým (podra ovacím). Parataxia je spôsob spojenia viet, pri ktorom sa pripojená veta neza le uje do inej vety ako jej vetný len, preto by sme mohli poveda , fle je to spojenie rovnocenných viet. Naopak hypotaxia je také spojenie viet, ktorým sa jedna veta za le uje do inej vety ako jej vetný len. Za lenená veta je preto na druhej vete syntakticky závislá a nazýva sa veta ved aj-ia. Veta, ktorá syntakticky za lenená nie je, sa nazýva veta hlavná.

Ved a týchto dvoch typov súvetia uvádzajú Zavadil a ermák (2010: 471) al-ie súvetie, a to súvetie adordinované (-p. *período adordinado*). Jedná sa o súvetie tvorené dvomi alebo viacerými hlavnými vetami s totofnou referenciou, s ved aj-ími vetami alebo bez nich. Dalo by sa poveda , fle hlavné vety majú rovnaký význam.

Príklad: *Mi padre está en la Universidad, o sea, no está en casa en este momento.*

1.1.1 Prira ovacie súvetie

Taktiefl Zavadil (1980: 40) nazýva prira ovacie súvetie parataktickým, pri om sa jedná o spojenie viet na rovnakej syntaktickej úrovni, a teda sú syntakticky nezávislé. Každá z jednotlivých astí vety má vlastné vyjadrenie modalite nielen vetnej, ale aj výpovednej. Nedá sa teda hovori o jednotnej modalite súvetia, pretofle súvetie parataktické je modálne heterogénne.

Príklad: *Juan podría acompañarte, ¿pero tiene tiempo?*

Môžeme si preto v–imnú , že tieto súvetia by vďaka ich syntaktickej nezávislosti mohli stáť aj samostatne. Sú spojené priračovacou spojkou alebo iarkou.

1.1.2 Podračovacie súvetie

Ako už bolo spomenuté, v hypotaktickom súvetí je jedna veta syntakticky závislá na inej vete. Dalo by sa preto hovoriť o spojení dvoch nerovnocenných viet (o hlavnej (nadiradenej) a vedaj–ej (podradenej) vety. Grepl a Karlík (1986: 347) zmieňujú, že po stránke sémantickej vedaj–ia veta spresňuje, determinuje vetu hlavnú.

Popri sémantickej stránke si môžeme v–imnúť stránku modálnu, ktorou sa zaoberá Zavadil (1980: 41), ktorý tvrdí, že výpovedná a vetná modalita hlavnej vety určuje výpovednú a vetnú modalitu celého súvetia. Vedaj–ia veta netvorí samostatnú výpoveď a nemá ani vlastnú výpovednú modalitu. Dalo by sa hovoriť o nevýpovednej vete.

Ako príklad si môžeme uviesť vetu, ktorou Zavadil (1980: 41) potvrdzuje závislosť podračovacieho súvetia na vete hlavnej, pretože toto súvetie by samostatne nedávalo zmysel.

Príklad: *Cuando tengo tiempo estudio.*

1.1.2.1 Delenie podračovacieho súvetia

Na delenie podračovacieho súvetia nahliadajú rôzni autori rôzne. Danú tému si predstavíme z pohľadu španielskych gramatikov, ako aj z pohľadu autorov českých gramatik španieliny, pričom si objasníme rovnaké a rozličné názory vzťahujúce sa na túto problematiku. Na koniec si uvedieme konkrétny typ podračovacieho súvetia, ktorému venujeme celú nasledujúcu kapitolu.

V prvom rade si priblížime koncepciu španielskych autorov, ktorí delenia podračovacieho súvetia nasledovne: Gómez Torrego (2002: 322) delí podračovacie súvetie na substantívne, adjektívne a adverbálne. Španielska kráľovská akadémia (1991: 504) preferuje delenie tohto súvetia na substantívne, adjektívne a okolnostné

(š*circunstancial*õ). Pojmom šokolnostnéõ ved aj-ie vety sme sa nechali in-*pirova* u Zavadila a *ermáka* (2010: 520).

Iný náh ad na danú problematiku majú hispanisti *eskej publikácie*, Báez San José, Dubský a Králová (1999: 194), ktorí delia podra *ovacie súvetie* na *prísudkové*, *obsahové*, *prívlastkové* a *príslovkové*, pri om podra *ovacie súvetie obsahové* delia autori na *podmetové* a *predmetné*. Pri tomto delení si treba v-*imnú* , *fle* v *-panielskej* gramatickej tradícii prevláda pri klasifikácii ved aj-*ích viet* h *adisko slovnodruhové* (vety *substantívne*, *adjektívne...*), v *e-tine* práve h *adisko vetno lenské* (vety *prívlastkové...*), ako uvádzajú títo autori.

Naopak Zavadil a *ermák* (2010: 477) poukazujú na to, *fle -panielski* gramatici najskôr delia vety slovnodruhovo a *afl* potom *ur ujú* *vetno lenskú* funkciu:

„Španělská syntaktická tradice postupuje také ve dvou krocích: nejprve dělí vedlejší věty podle slovního druhu, jehož syntaktickou funkci plní (vyděluje tedy vedlejší věty substantivní, adjektivní a adverbiální), a teprve potom určuje větněčlenské funkce (mluví o vedlejších větách podmětných, předmětných, přívlastkových, příslovečných, přisudkových, doplňkových).“

Títo *eskí* autori *alej* rozoberajú rozdiel medzi vetami *adverbiálnymi* a *okolnostnými*, pri om priznávajú, *fle* delenie ved aj-*ích viet* na *substantívne*, *adjektívne* a *adverbiálne* je v-*eobecne* zavedené, *av-ak* tvrdia, *fle* slovnodruhovú kritérium nie je v-*ždy* spo *ahlivé*, preto *fle* medzi *vetnými* *lenmi* a *slovnými* druhmi neexistuje dokonalá *súmernos* . Za *adverbiálne* vety sa *povaľujú* ved aj-*ie* vety *okolnostného* charakteru, *ím* sa *zjednocuje* *cirkumstantnos* a *adverbiálnos* , *ale* *okolnostné* *ur enie* *môfle* by *vyjadrené* *substantívom* s *predlofkou*. Pod a týchto autorov sú skuto *ne* *adverbiálne* *tie* ved aj-*ie* vety, ktoré *vyjadrujú* *miesto*, *as*, *spôsob*, *mieru*. Ostatné *údajne* *adverbiálne* vety sú *okolnostné*. Preto je treba *rozli-ova* medzi ved aj-*ími* vetami *isto* *adverbiálnymi* a vetami *okolnostnými* *neadverbiálnymi*.

My sa v tejto práci zameriame najmä na *vetno lenské* h *adisko*, pri om *ústrednou* témou bude *podra* *ovacie súvetie* s ved aj-*ou* vetou *príslovkovou*. Existuje viacero druhov tohto *súvetia*, ktoré si následne predstavíme v *tabu ke*. In-*pirujeme* sa *delením* daného *súvetia* v publikácii *spanielskej krá ovskej akadémie* (1991: 504) a *prekladom* jednotlivých druhov *podra* *ovacieho súvetia* *príslovkového* v diele Zavadila a *ermáka*

(2010: 478), av-ak v tabu ke si predstavíme najprv názvoslovie vyplývajúce z eských zdrojov.

Tabu ka 1: Delenie podra ovacieho súvetia príslovkového; ved aj-ia veta príslovková

asová	<i>(de tiempo)</i>
miestna	<i>(de lugar)</i>
spôsobová	<i>(de modo)</i>
porovnávací	<i>(comparativa)</i>
príinná	<i>(causal)</i>
úelová	<i>(final)</i>
podmienková	<i>(condicional)</i>
prípustková	<i>(concesiva)</i>
dôvodová	<i>(consecutiva)</i>

Z uvedených typov podra ovacieho súvetia s ved aj-ou vetou príslovkovou sme si vybrali podra ovacie súvetie podmienkové, ktorému sa budeme detailnejšie venovať v nasledujúcich státiach.

1.2 PODMIENKOVÉ VZ AHY V PODRA OVACOM SÚVETÍ

Ústrednou témou tejto státi je podmienka a jej vyjadrenie, a teda sa zameriame na ponímanie podmienky u rôznych autorov, ako panielskych, tak aj eských. Následne si v aka eským gramatikom predstavíme delenie podmienkových viet. Spomenieme aj uvádzanie ved aj-ích viet rôznymi spôsobmi, ako napríklad spojkami a spojkovými výrazmi, ím nadviafleme na al-íu kapitolu tejto práce.

Túto stá preto môfleme za a tým, fle si bliflie priblíflime problematiku podmienkových vz ahov v aka Montolíovej (1999: 3647), ktorá uvádza, fle podmienka vytvára dôleflitú skuto nos , ktorá prekra uje teoretické hranice gramatiky, preto fle sa jedná o základný kognitívny mechanizmus: podmienkové -truktúry sú jednou zo základných lingvistických ciest, ktorými disponuje jedinec, aby mohol vyjadri svoju schopnos vymyslie situácie odli-né od reálnych, vytvori mo flné svety alebo sníva o

minulých situáciách, ktoré v skutočnosti mohli byť odlišné. Uvedené poznatky sme interpretovali z pôvodného textu, ktorý znie nasledovne:

”La condición y su expresión conforman un fenómeno heterogéneo y proteico, cuyo estudio sobrepasa los límites teóricos de la gramática, ya que se trata de un mecanismo cognitivo fundamental: las estructuras condicionales son una de las principales vías lingüísticas de las que dispone el individuo para expresar su capacidad de imaginar situaciones diferentes a las reales; de crear mundos posibles; de soñar con situaciones pasadas que podrían haber sido diferentes...”

Z uvedeného vyplýva, že prostredníctvom podmienky môže hovorca zachytiť situáciu alebo okolnosti, ktoré presahujú rámec skutočných situácií alebo okolností. Na druhej strane môže podmienka hovoriť o reálnej situácii, ktorá sa môže v skutočnosti udiť. V tomto prípade podmienková veta vytvára hypotézu, ako spomína Montolío (1999: 3647), čo znamená, že koncept podmienky sa zhoduje s konceptom hypotézy. Dalo by sa povedať, že podmienka obsahuje situáciu alebo okolnosť, ktorá je nevyhnutná pre existenciu inej situácie, prípadne okolnosti. Pre lepšie porozumenie si uvedieme príklad a následne jeho výklad, ktorý táto autorka zaznamenala: *Si mañana hace sol, iremos a la playa*. Táto veta vyjadruje podmienku, ktorou vyjadríme pravdepodobnosť, že pôjdeme na pláž, avšak za predpokladu, že bude svietiť slnko. Táto pravdepodobnosť závisí od predbežného meteorologického splnenia. Jedna časť vety preto závisí od splnenia druhej a práve preto hovoríme o podmienke ako hypotéze. Pri tejto problematike sa taktiež môžeme stretnúť s nezrevňovacími, ktoré môžu viesť ku chybnému identifikácii podmienkových vzťahov. Jedná sa o vety, v ktorých jedna časť vety sa podobá druhej, avšak zmysly oboch častí sa rozchádzajú. Našťastie sme sa nechali inšpirovať Montoliovou (1999: 3647), ktorá uvádza ako príklad vetu: *Si te encuentras mal, nuestro vecino el médico acaba de llegar a casa*. Uvedená veta sa nemôže definovať ako podmienková veta, pretože v nej neexistuje vzťah medzi obsahom predvetia a závetia, ktorými sa budeme detailnejšie zaoberať v štádi 1.5.

Túto problematiku rozoberá aj Gómez Torrego (2002: 360), ktorý na rozdiel od vyššie uvedených autorov rozlišuje medzi podmienkou a hypotézou, pričom poukazuje na to, že podmienkové vety majú význam podmienky, hypotézy alebo kontrastu, pričom autor udáva nasledujúce príklady:

Podmienka: *Si vienes a casa, te doy el regalo*.

Hypotéza: *Si tú eres listo, yo soy un sabio.*

Kontrast: *Si no ha venido, es que piensa acabar el libro.*

Gramatika Tšpanielskej kráľovskej akadémie (1991: 554) naopak zjednocuje podmienku s hypotézou, pričom nazýva podmienkové súvetie hypotetickým, čím sa táto koncepcia podobá teórii Montolíovej. Toto súvetie pozostáva z dvoch viet, ktoré majú medzi sebou vzťah, a teda závisia jedna od druhej. Mohli by sme povedať, že realizácia hlavnej vety sa uskutočňuje v prípade splnenia vyjadrenia podradnej vety. Akadémia udáva nasledujúci príklad: *Si tuviese dinero, me compraría esta casa.* V uvedenej vete môžeme postrehnúť vzťah medzi hlavnou a vedajou vetou, ktorý je vyjadrený prostredníctvom spojky *si*. Navyše podradná veta, ktorá vyjadruje podmienku, sa nazýva aj hypotéza, bežne predvetie. Z tohto údaju vyplýva, že Akadémia pomenúva hypotézou len vetu, ktorá vyjadruje podmienku, a teda nie celé súvetie. Tým sa odlišuje od iných autorov, ako je napríklad Montolío, ktorí zjednocujú podmienkovú vetu s hypotézou. Pre dokončenie koncepcie Akadémie treba uviesť, že hlavná veta nesie v sebe výsledok alebo následok a prijíma tiež názov závetie. Ako už bolo spomenuté, túto tému rozoberieme v kapitole 1.5.

Ďalší autor, ktorý sa stretáva s podmienkou je Matte Bon (1999: 201), ktorého vnímanie podmienkových vzťahov pozostáva zo zamerania sa na hovorcu, ktorý opisuje istú skutočnosť vyjadrujúc tak rozličné podmienky. Zmienené podmienkové vzťahy teda môžu hovorca vyjadriť v rôznych spôsobmi. Tieto spôsoby závisia na type podmienky alebo na postoji, ktorý zastáva hovorca k výpovedi. Existujú rôzne inštitúcie, ktoré sa vyúsťujú na vyjadrenie podmienok a typov podmienkových viet v závislosti od postoja hovorcu.

Podobný náhľad na danú problematiku majú aj starší hispanisti, ktorých koncepcie si predstavíme v nasledujúcej časti tejto kapitoly.

Zavadiľ a Čermák (2010: 520) nazývajú vedajie vety podmienkové okolnostnými, ako aj celé súvetie pomenúvajú hypotetickým, čím sa približujú teórii Montolíovej a gramatike Tšpanielskej kráľovskej akadémie. Títo starší autori uvádzajú nasledujúce tvrdenia:

„Vedlejší věty okolnostní podmínkové (šp. *oraciones subordinadas de complemento circunstancial de condición*, zkráceně *oraciones condicionales*) jsou predikačním vyjádřením okolnosti, jež má povahu podmínky. Souvětí s podmínkovou větou je tradičně nazýváno souvětím podmínkovým, příp. hypotetickým; vedlejší větě se tradičně říká předvětí (šp. *prótesis*), hlavní větě pak závětí (šp. *apódosis*).“

Teóriu al-ích autorov, ako je Báez San José, Dubský a Králová (1999: 205), zase môžeme nadviaza na koncepciu Matte Bona, v aka analogickému poh adu oboch autorov na danú problematiku. Pod a autorky sa na vyjadrenie podmienky poufívajú prostriedky, ktoré sa lí-ia pod a toho, i hovorca považuje daný dej za uskuto nite ný alebo neuskuto nite ný. Ak je dej považovaný za uskuto nite ný, môžeme hovori o reálnej podmienke. Naopak, pri nesplnité nom, neuskuto nite nom deji hovoríme o podmienke nereálnej alebo tiefl ireálnej. Pre oba prípady platí, fe základným prostriedkom pre vyjadrenie vz ahov je súvetie podra ovacie. Báez San José, Dubský a Králová (1999: 189) vo svojom diele taktiefl zmie ujú, fe ved aj-ie vety sú uvedené podmienkovou spojkou, spojkovým výrazom alebo iným spôsobom, ako ufl bolo spomenuté v asti 1.1., pri om môžeme doda , fe uflívanie slovesných asov je odli-éné. Taktiefl si u daných autorov (1999: 153) môžeme v-ímnú , fe spojky a spojkové výrazy sú inite mi, ktoré signalizujú vz ahy medzi vetnými lenmi a medzi vetami.

Na uvedené informácie nadviaame tým, fe sa konkrétne zameriame na vety, ktoré sú centrálnou témou tejto práce, a to na podra ovacie vety, v ktorých sa jedná o spojky a spojkové výrazy podra ovacie. Tieto sa alej rozde ujú pod a typu podra ovacích viet, pri om pre kaflký typ existuje zna né množstvo spojok (*conjunción*) a spojkových výrazov (*locución conjuntiva*). Platí to aj pre podra ovacie vety podmienkové, ktoré disponujú radou podmienkových konjunkcií. Vo v-eobecnosti platí, fe sú spojky vfdy jednoslovné a patria medzi slovné druhy neprízvu né, ako zmie ujú Báez San José, Dubský a Králová (1999: 153), pri om uvádza príklad, spojku *si*. Naopak spojkové výrazy sú tvorené spojením nieko kých slovných jednotiek, napríklad *a condición de*.

Ambíciou tejto state bolo priblífli si vnímanie podmienkových vz ahov u rôznych gramatikov, i ufl to boli -panielski alebo eskí autori, a následne porovna ich koncepcie. Dospeli sme k záveru, fe gramatici sa asto zhodujú v ponímaní podmienky,

av-ak mnohokrát sa ich teórie nezhodujú, čím prispievajú k rozmanitosti náh adov na danú tému, a tým aj k rozličným teóriám o uvedenej problematike. Konkrétne sme sa zaoberali podrobným súvetím podmienkovým, pri ktorom sme si uviedli okrem teórie aj príklady, na ktorých sme demonštrovali uvedené poznatky. V tejto kapitole sme spomenuli aj rozličné typy podmienok, ako aj spojky a spojkové výrazy, ktoré nám slúžia na uvedenie vedajších viet, ktoré obsahujú podmienku. Tým nadväzujeme na analýzu, ktorou si bližšie priblížime konjunkcie podrobného súvetia podmienkového.

1.3 JEDNOTLIVÉ SPOJKY A SPOJKOVÉ VÝRAZY

V nasledujúcej súbornej kapitole sa budeme venovať podmienkovým spojkám a spojkovým výrazom, ktoré sa vyúsťujú na uvedenie predvetia podrobného súvetia podmienkového. Predstavíme si koncepcie rôznych panielskych a eských gramatikov, ktoré následne budeme môc analyzovať, a teda porovnávať spoločné znaky a rozdiely danej problematiky. Uvedené údaje nám neskôr poslúžia na potvrdenie, respektíve vyvrátenie, teórie podmienkových konjunkcií, ktorú sa pokúsime demonštrovať v konkrétnych prípadoch v oblasti praktickej.

Gramatici nahliadajú na podmienkové konjunkcie rôzne, lepšie povedané, vo svojich publikáciách uvádzajú rozličné spojky a spojkové výrazy, z ktorých tie najzákladnejšie sa vyskytujú vo viacerých dielach, av-ak pri dôkladnejšom preštudovaní týchto publikácií môžeme dospieť k záveru, že existuje množstvo podmienkových konjunkcií.

eskí autori Zavadil a Čermák (2010: 520) uvádzajú v súvislosti so spojkami aj názov škonektory, pričom pri uvedenom pojme rozlišujú spojky jednoduché (*si, cuando*), spojky zložené (*si es que, siempre que, con tal que, caso que, a menos que, a no ser que*) a predložky zložené, ktoré sa spájajú s podrobnou spojkou *que* (*bajo la condición de, a condición de, en el caso de*).

Podobné konjunkcie nájdeme aj u Macíkovej a Mlýnkovej (2005: 104), ktoré pridávajú *supuesto que*, okrem už spomínaných výrazov (*en*) *caso de que, cuando, siempre que,*

con tal de que. Ufí názov publikácie týchto autoriek prezrádza, fe sa uvedené konektory vyuffívajú aj v obchodnej –paniel ine.

Konjunkcie –panielskych gramatikov sa prevafne zhodujú s vymenovanými výrazmi Zavadila a ermáka, hoci každý zo –panielskych autorov udáva aj iné podmienkové konektory, ktoré sa v publikácii týchto eských autorov nenachádzajú.

Matte Bon (1999: 201-205) zmie uje okrem vy–ie uvedených výrazov Zavadila a ermáka spojky a spojkové výrazy *sólo si, siempre y cuando, excepto que, salvo que, como*.

Okrem ufi spomenutých konjunkcii uvádza Gómez Torrego (2002: 360) *a menos que, a poco que, por si*.

Alarcos Llorach (1999: 297) poukazuje na konektory *como si, si bien a por si*, ktoré sú odvodené od spojky *si*.

Taktiefi Montolíó (1999: 367663683) sa zaoberá odvođeninami od spojky *si*, a teda výrazmi *si acaso, por si (acaso), a ver si, como si, (pero) si, vaya si, que si, fijate si*.

Kone ne, nemôfeme nespomenú v na–om preh ade podmienkových konektorov poznatky ^Tpanielskej krá ovskej akadémie (1991: 556), ktorá okrem spomenutých výrazov *cuando, como, siempre que, caso (de) que, con tal que, con que* zmie uje aj konektory *donde no, cuando no*, ktoré zodpovedajú spojke *si*.

Následne si detailnej–ie charakterizujeme tie podmienkové spojky a spojkové výrazy, ktoré sa vyskytujú u vä –iny spomínaných gramatikov a neskôr, ako ufi bolo povedané, preskúmame niektoré aj v asti praktickej. Pre lep–iu preh adnos nám poslúffi nasledujúca tabu ka:

Tabu ka 2: Vybrané spojky a spojkové výrazy

Sta	Konjunkcia
1.3.1	Si
1.3.2	sólo si

1.3.3	a condición de que
	con (tal de) que
	siempre que
	siempre y cuando
1.3.4	a no ser que
	excepto que
	salvo que
	a menos que
1.3.5	(en) caso de que
1.3.6	Como
	Cuando

1.3.1 Spojka *si*

Spojka *si* je základnou spojkou podrovnacích vět podmínekových, což dokazují například publikace gramatiků, v kterých se tento konektor nachází mezi prvními jmenovanými spojkami. Tato spojka také slouží na objasnění podmínekových vět ahoř v češtině, konkrétně na výklad použití časů a způsobů, které se využívají v podmínekových větách na vyjádření stejné reality. Dalo by se říci, že uvedená spojka slouží jako ukázkový způsob vyjádření podmínky.

Španělský gramatik Mateo Bon (1999: 201) potvrzuje výše uvedené skutečnosti, přetom také uvádí, že v podmínekových větách je základnou spojkou spojka *si*, která je zároveň nejneutrálnějším inicitivem, kterým disponuje hovorčí. Existuje více typů podmínek vyjádřených touto spojkou. Zároveň tímto inicitivem hovorčí vyjadřuje podmínku nejvšeobecnějším možným způsobem.

Príklad: *Si decides pasar esta semana, llama primero, que tengo mucho que hacer.*

Mierne odlišné poznatky přináší Alarcos Llorach (1999: 471), který vnímá tuto spojku jako podmínkovou větu, která je uvedená spojkou *si*, jako člen, který rozvíjí hlavní větu:

”Se llaman condicionales las oraciones transpuestas con la conjunción *si*, las cuales funcionan como adyacente o modificador de la oración «principal» conjunta.“

Autor výroku tiež tvrdí, že v takýchto konštrukciách prevláda podmienkový význam, hoci sa nemusí vždy jedna o podmienku. Veľakrát takéto gramatické stavby vyjadrujú len protiklad rôznych skutočností. Ako príklad pridáva Alarcos Llorach vetu, ktorá má podmienkový význam: *Si me lo permites, me abstengo*, kde podmienka prešnežujúca sa/zdrfľa saõ (“*abstenerse*”) predpokladá špovolenieõ (“*permiso*”). Avšak veta *Si ayer llovía, hoy hace sol*, sa rozumie len ako kontrast dvoch vyváŕfených skutočností.

Koncepciu zdanlivej podmienky, ktorá fakticky slúŕfi ku zdôrazneniu kontrastu medzi dvomi skutočnosťami rozvíjajú aj Zavadil a ěrmák (2010: 521), pričom dodávajú, že obsah vedľejšej vety nepodmieňuje existenciu obsahu hlavnej vety. Uvádzajú príklad: *Si ahora tienes tiempo tú, yo no lo tengo*, v ktorom dochádza ku kontrastu medzi tebou a mnou.

Uviedli sme si aj iné spôsoby použitia spojky *si*, ktorá, ako sme videli, sa nie vždy vyuffľva na vyjadrenie podmienky. My sa však budeme zaoberať práve podmienkovými vzťahmi danej konjunkcie. Treba preto ozrejmiť, že existujú dva typy podmienky, a to podmienka uskutočniteľná alebo tiež nazývaná reálna a neuskutočniteľná, ireálna podmienka, ako zmieňujú Zavadil a ěrmák (2010: 521), hoci v ich koncepcii neskôr dochádza k určitému posunu v terminológii.

Najprv si rozoberieme prvý menovaný typ podmienky, a to uskutočniteľnú, reálnu podmienku. Inspirujeme sa Matte Bonom (1999: 201), ktorý uvádza, že v prípade, že sa považuje podmienka uvedená spojkou *si* za uskutočniteľnú alebo pravdivú v minulosti, prítomnosti alebo budúcnosti, býva sloveso tejto podmienkovej vety, ktorá je uvedená spojkou *si*, a teda sloveso predvetia, v indikatíve. Problematikou predvetia sa budeme zaoberať v nasledujúcich odstavcoch, ako aj stati 1.5. Príklad autora:

a) *Yo creo que estaban en casa.*

b) *Pero si estaban en casa, ¿por qué no contestaron?*

Zavadil a ěrmák (2010: 521) dopĺňajú tento prvý typ podmienky informáciou, že obsah predvetia podmieňuje existenciu obsahu závetia, čo dokazujú príkladom: *Si tienes tiempo, puedes traducir libros.*

Okrem uvedených poznatkov poukazuje Matte Bon (1999: 201) na fakt, ktorý je rozdielny od iných jazykov, a to, že sloveso predvetia sa nikdy nevyskytuje v budúcom ase. Ak sa podmienková veta týka budúcnosti, ktorú hovorca považuje za možnú, býva sloveso podmienkovej vety v prítomnom indikatíve.

Príklad: *Ah, oye, si vienes por la tarde, acuérdate de traerte la llave, que igual no estoy.*

Báez San José, Dubský a Králová (1999: 205) dopájú, že v reálnej podmienke sa po spojke *si* nikdy nemôže použiť sloveso v budúcom ase, subjunktíve ani v podmienkovom spôsobe.

Ale ak si predstavíme druhý typ podmienky, a teda neuskutočniteľnú, ireálnu podmienku. Pre tento typ sa využíva v predvetí subjunktív, pričom existujú dve možnosti použitia tohto typu, ako zmienuje Alarcos Llorach (1999: 472): podmienka v prítomnosti alebo budúcnosti a podmienka týkajúca sa minulosti.

Opäť si najskôr uvedieme koncepciu Matte Bona (1999: 201), ktorý sa zaoberá obidvomi typmi nereálnej podmienky. Najprv sa autor zameriava na podmienku, ktorá zachytáva istú nereálnu situáciu v prítomnosti alebo v budúcnosti. V takomto prípade využíva sloveso predvetia imperfektum subjunktíva, ako môžeme vidieť v nasledujúcom príklade autora:

Príklad: *Perdóname, pero de verdad no puedo. Si tuviera más tiempo, lo haría encantado; pero con el trabajo que tengo...*

Tieto údaje môžeme doplniť teóriami českých gramatikov, ktorí nám svojimi koncepciami rozširujú povedomie o danej téme. Zavadil a Čermák (2010: 521) tvrdia, že obsah (imaginárneho) predvetia podmienkovej existencie obsahu (taktiež imaginárneho) závetia. Ako príklad udávajú vetu: *Si tuvieras/tuvieses tiempo, podrías traducir libros.*

Báez San José, Dubský a Králová (1999: 205) pri tomto type podmienky strácajú a výstižne zmienujú, že vo vedaj-ej vete je použitý subjunktív imperfekta, ak nie je realizácia deja z časového hľadiska uzatvorená. Z toho vyplýva, že dej ešte stále pokračuje. Príkladom autorov je nasledujúca veta: *... el relato sería incompleto si no nos*

ocupáramos también de los 82 kilómetros... Autori poskytujú pre lepšie pochopenie aj preklad: „... výčet by byl neúplný, kdybychom se nezabývali 82 kilometry ...“

Pre doplnenie uvedených údajov treba dodať, že podľa Montolíovej (1999: 3658) podmienka uvedená spojkou *si*, v ktorej sa nachádza imperfektum subjunktíva v predvetí a kondicionál v závetí môže vyjadrovať dve možnosti:

“... *improbabilidad, cuando su referencia temporal se orienta hacia el futuro, como irrealidad, cuando la referencia temporal es simultánea al momento en el que se está produciendo el discurso; esto es, cuando dicha referencia se ancla al presente en el que se habla...*“

Po predstavení si reálnej podmienky, ako aj ireálnej podmienky v prítomnosti a budúcnosti nastáva predstaviť si posledný typ podmienky uvedenej spojkou *si*, ireálnu podmienku v minulosti. Nahliadneme do publikácie Matte Bona (1999: 201), kde tento autor rozoberá danú problematiku, teda nereálnu podmienku v minulosti, pričom zaznamenáva, že sloveso je zachytené v pluskvamperfekte subjunktíva.

Príklad: *Si lo hubiera sabido antes, no habría esperado inútilmente.*

Z pohľadu hispanistov v tejto publikácii, Báez San José, Dubský a Králová (1999: 206) sa dozvedáme, že predminulý čas sa vtedy využíva v podmienke, ak je realizácia deja z časového hľadiska uzatvorená. Ako príklad uvádza autorka vetu: *...si me lo hubieran pedido, lo habría rechazado.* Králová prekladá túto vetu nasledovne: „... *kdyby mne o to byli požádali, byl bych to odmítl.*“

Podobný náhľad na vec môžeme spozorovať aj u Montolíovej (1999: 3658), ktorí tvrdia, že výskyt pluskvamperfekta subjunktíva je spätý s vyjadrením neuskutočnenosti udalostí v minulosti, ktoré sa už, logicky, nedajú zmeniť. Výstižným je príklad: *Si hubiera cogido ese avión, habría muerto como el resto de los pasajeros.*

V predchádzajúcich odstavcoch sme si priblížili podmienkové vety uvedené najzákladnejšou spojkou podmienok, spojkou *si*. Predstavili sme si využitie týchto viet, ktoré je niekedy odlišné od charakteru podmienky. Následne sme sa venovali práve podmienkovým vzťahom, a teda sme si objasnili používanie slovesných časov a

spôsobov vo vetách, ktoré disponujú v predvetí spojku *si*. Pre lepšie pochopenie danej témy a rozšírenejšie znalosti sme informácie čerпали z publikácií rôznych gramatikov. V nasledujúcich odstavcoch si najprv zmienime spojkový výraz podobný spojke *si* a neskôr radu spojkových výrazov, ktoré sa taktiež môžu vyskytnúť vo vetách vyjadrujúcich podmienku.

1.3.2 Spojkový výraz *sólo si*

Spojkový výraz *sólo si* je jedným z mnohých konektorov, v ktorých sa vyskytuje základná spojka *si*, ako sme si uviedli v časti 1.3. Spomenutými konektormi sa zaoberajú rôzni autori, pričom tento výraz rozoberá Matte Bon (1999: 202), pod ktorého je použitie *asov* a spôsobov, ktoré naväzujú na tento *in*ite a rovnaké ako použitie *asov* a spôsobov spätých so spojku *si*. Platí teda, že pre vyjadrenie reálnej podmienky v prítomnosti alebo budúcnosti sa táto konjunkcia používa s prítomným *asom* oznamovacieho spôsobu. Pre neuskutočnenú podmienku v prítomnosti alebo budúcnosti sa daný *in*ite spája s imperfektom subjunktíva. Čo sa týka využitia tohto výrazu v praxi, bližšie si využítie špecifikujeme v časti 1.3.3. Pre priblíženie uvedenej teórie si vložíme príklady autora pre obidva typy podmienky.

Príklad: *Te lo presto, sólo si lo necesitas.*

Príklad: *Te lo prestaría, sólo si lo necesitaras.*

1.3.3 Spojkové výrazy *a condición de que, con (tal de) que, siempre que, siempre y cuando*

V tejto časti sa budeme venovať spojkovým výrazom, ktoré sa prevažne používajú so spojovacím spôsobom. Opäť sme vychádzali najmä z diela Matte Bona (1999: 203), ktorý výstižne zachytáva poznatky o danej téme, avšak teóriu využitia týchto výrazov doplníme aj náhľadmi iných gramatikov. Zároveň tým, že sa zameriame na rôzne typy podmienky, ktoré sú uvedené spojkovými výrazmi, ktoré sú hlavnými protagonistami tejto state, a to:

a condición de que

con (tal de) que

siempre que

siempre y cuando

V zmienenej publikácii Matte Bona si môžeme všimnúť, že uvedené konjunkcie môžu uvádzať reálnu podmienku v prítomnosti alebo budúcnosti. Vtedy sloveso predvetia vyúsťuje prítomný subjektív. Ak sa podmienka týka nepravdepodobnej, nereálnej situácie v prítomnom alebo budúcom ase, toto sloveso vyúsťuje imperfektum subjektíva. Na ozrejmienie uvedieme príklad spomenutého autora, ktorý sme poučili v prípade priblíženia prvej uvedenej podmienky, a ktorý sme prispôbili na priblíženie druhej, nereálnej podmienky v prítomnosti alebo budúcnosti.

Príklad: *Te lo presto a condición de que me lo trates bien.*

Príklad: *Te lo prestaría a condición de que me lo trataras bien.*

Ako uvádza vyššie menovaný autor, hovorca považuje podmienku, v ktorej vyúsťil tieto spojky, za nevyhnutnú pre vytvorenie iného faktu. Na porozumenie nám môže slúžiť príklad autora: *Te lo presto con tal de que me lo traigas antes de las cinco, que luego tengo que salir.* Okrem toho sa všetky tieto initele používajú všeobecne ako odpoveď na akúkoľvek požiadavku, ktorú už predtým vyjadrila iná osoba, ktorá o akákoľvek alebo sa usiluje o reakciu hovorcu. Platí to tiež o spojkovom výraze *sólo si*, ktorý sme si priblížili v štádiu 1.3.2. Príklad Matte Bona je nasledovný: *Yo me puedo quedar con el niño, pero sólo si no volvéis demasiado tarde...* Táto veta môže byť príkladom vyúsťenia spojkových výrazov tejto kapitoly pri pozmenení spôsobu oznamovacieho na spôsob spojovací: *Yo me puedo quedar con el niño, a condición de que no volvéis demasiado tarde...*

Po priblížení si použitia spomínaných výrazov v praxi sa v nasledujúcej časti tejto kapitoly opäť zameriame na rozličné podmienky, v ktorých sú uplatňované spojkové výrazy tejto štádie. Matte Bon (1999: 203) tvrdí, že tieto spojkové výrazy sa taktiež môžu uplatniť v podmienkach, ktoré poukazujú na budúcnosť vo vzťahu na istý moment v minulosti. Sloveso v tomto prípade vyúsťuje v predvetí imperfektum subjektíva.

Príklad: *¡Es increíble! Yo se lo presté a condición de que lo tratará bien. ¡Y mira tú cómo él me lo devuelve!*

Vyššie spomínaný autor sa zameriava aj na prípady, v ktorých sa podmienka vyjadrená týmito spojkami vzťahuje na to, čo sa má, respektíve malo stať pred momentom alebo situáciou, o ktorej sa hovorí. V takýchto vetách sloveso predvetia vyúsťuje zložený as

subjunktíva. Ak je teda situácia považovaná za možnú, sloveso predvetia bude v predprítomnom ase subjunktíva. Naopak, ak sa vyjadrená podmienková veta javí ako nepravdepodobná alebo sa hovorí o nie om, o sa malo zrealizovať pred iným momentom v minulosti, sloveso v predvetí bude v predminulom ase subjunktíva.

Príklady autora:

*En octubre habrá dos profesores más, **con que se haya matriculado** el mismo número de alumnos, claro.*

*Le prometieron renovar el contrato, **siempre que hubiera hecho** un buen trabajo. Y lo despidieron.*

V tejto kapitole dominovala teória Matte Bona (1999), pretože nám tento gramatik poskytuje bližšie, ucelené a výstižné údaje o daných spojkových výrazoch, ktoré uvádzajú predvetia rôznych podmienkových viet. Pre doplnenie môžeme spomenúť, že iní gramatici, ako napríklad Týnielská a Krásovská (1991), Gómez Torrego (2002) alebo Zavadil a Čermák (2010), zmieňujú spojkové výrazy opisované v tejto stati, avšak ich použitie demonštrujú rovno v konkrétnych príkladoch. Pre doloženie príkladu môžeme nazrieť do publikácie Zavadila a Čermáka (2010), ktorí pridávajú spojkový výraz **bajo la condición de que**, a teda pod pojmom „*Jiné spojky*“ uvádzajú nasledujúce príklady späté s našou kapitolou:

*Lo haré **con tal que** tenga tiempo.*

*Vendrá **a condición de que** nadie le complique el regreso.*

*Lo haré **bajo la condición de que** mi nombre aparezca en la portada.*

Týmito konkrétnymi príkladmi uľahčujeme podmienkových spojkových výrazov, ktoré budú v praktickej časti stredobodom pozornosti, ukončíme ich a zároveň nechávame priestor pre novú, ktorú povedieme v rovnakom duchu, a teda si predstavíme ďalšie spojkové výrazy, ich využitie v praxi, ako aj spojovanie týchto výrazov s určitými časmi a spôsobmi.

1.3.4 Spojkové výrazy *a no ser que, excepto que, salvo que, a menos que*

Ako sme si uviedli v závere predchádzajúcej state, zameriame sa teraz na *al-íe* spojkové výrazy, ktoré si predstavíme rovnakým rozpracovaním ako *vy-íe* uvedenú kapitolu. Podstatou bude prehľadná koncepcia Matte Bona (1999), hoci nevynecháme ani teórie iných gramatikov.

V *španiel* ine existujú tiež spojkové výrazy, ktoré Matte Bon (1999: 204) vníma ako spojky, ktoré hovorca používa na vyjadrenie podmienok, ktoré sa vzťahujú na to, čo hovorca považuje za jedinú možnosť, ktorá by zabránila, aby sa istý dej udial. Na vyjadrenie podmienky tohto typu, aby sa neodohrala istá situácia, sa používajú tieto *initle* v súvislosti s oznámením plánov, návrhov alebo záležitostí, ktoré sú viacmenej dohodnuté. Medzi tieto spojkové výrazy patria:

a no ser que

excepto que

salvo que

Na ozrejmienie nám poslúži príklad autora: *Bueno, pues, nos vemos mañana a las once y media en la playa... Excepto que esté lloviendo. En ese caso nos llamamos y nos vemos por la noche.*

Rovnaké použitie má aj spojkový výraz *a menos que*, ktorý zachytáva vo svojej publikácii Gómez Torrego (2002: 360), pričom uvádza nasledujúci príklad:

Volveré a España, a menos que me lo impida el tiempo.

Keď sa týka použitia slovesných *asov*, opäť sme vychádzali z diela Matte Bona (1999: 204). Spomínané *initle* využívajú slovesné *asy* rovnako ako predchádzajúca skupina spojkových výrazov. To znamená, že ak je podmienka, uvedená týmito konektormi, považovaná za uskutočniteľnú v prítomnosti alebo budúcnosti, sloveso v podmienkovej *asti* vety bude v prítomnom subjunktíve. Ak sa, naopak, podmienka považuje za nepravdepodobnú v prítomnom alebo budúcom *ase*, toto sloveso bude využívať imperfektum subjunktíva. V *al-om* prípade sa môže podmienka týkať budúcnosti s ohľadom na istý moment v minulosti, kedy sloveso predvetia je vo forme imperfekta subjunktíva. Na koniec treba spomenúť, že existuje aj typ podmienky, ktorá poukazuje na to, čo sa má, prípadne malo udiať pred iným momentom alebo situáciou, o ktorej sa

práve rozpráva. Vtedy sa rozlišuje medzi reálnou podmienkou, v ktorej sa používa predprítomný a subjunktíva a podmienkou, ktorá sa javí ako nepravdepodobná alebo sa uľahčila odohrať pred iným momentom v minulosti. V tomto prípade sa v predvetí používa predminulý a subjunktíva. Nižšie uvedené príklady Matte Bona radíme pod a poradia, v akom boli spísané teoretické poznatky.

Esta noche vuelvo un poco tarde... A no ser que me cancelen la cita que tengo... Pero en ese caso te aviso.

Salgo mañana con el vuelo de las ocho... A no ser que estuviera lleno.

Nunca se lo dejó a él a no ser que lo cuidara bien.

Mañana os llamo e intento ir. Así os ayudo. A no ser que ya lo hayáis resultado.

No me habría ido a Nueva York a no ser que me hubieran dado una beca.

Následne môžeme nazrieť do publikácií českých gramatikov, ktorí ku spojkovým výrazom tejto state rovno udávajú konkrétne príklady. U Zavadila a Čermáka (2010: 520) nájdeme príklady:

*No iré al colegio, **excepto/salvo que** me lo pida mi padre.*

*Trataré de ir a verte, **a menos que** el jefe me necesite.*

*No se salvaría **a no ser que** ocurriese un milagro.*

Zostáva uľahčená dodacia, ale Zavadil (1980) rozlišuje medzi výrazom *a menos que* a *a menos de*, pričom autor zmienuje, že prvý výraz sa spája so subjunktívom a druhý s indikatívom.

Po dôkladnom preštudovaní týchto špecifických spojkových výrazov môžeme dodať, že sme vypracovali na túto problematiku a pokúsili sme sa priniesť hlbšie poznatky o daných konektoroch z radov španielskych a českých gramatikov. Inak to nebude ani v ďalšej kapitole, v ktorej sa zameriame na relatívne často vyskytujúceho sa *in* a.

1.3.5 Spojkový výraz (*en*) *caso de que*

Pri prezentovaní rôznych podmienkových spojkových výrazov je treba spomenúť konektor, ktorý sa nachádza v publikáciách väčšiny gramatikov, z ktorých čerpáme. Spomenieme si preto viacerých autorov gramatik, ktorí sa stretávajú s daným výrazom,

na ele s Matte Bonom, ktorý nás sprevádza v tejto štasti bakalárskej práce prehľadom spojkových výrazov uvádzajúcich predvetie podmienkových viet.

V diele spomenutého Matte Bona (1999: 205) sa vyskytuje spojkový výraz (*en*) **caso de que**, ktorý sa využíva predovšetkým v reálnej situácii. Zamerajúc sa na použitie slovesných časov v publikácii spomínaného autora zistíme, že tento výraz sa riadi tými istými pravidlami ako predchádzajúce spojkové výrazy. Môžeme sa teda zamerať na reálnu podmienku s prítomným subjunktívom v predvetí a na nereálnu podmienku s imperfektom subjunktíva v predvetí.

Príklad: *Oye, yo salgo. Vuelvo esta noche. En caso de que llame mi hermano, dile que pasará por su oficina.*

Príklad: a) *¿Por qué no vamos a verlos?*

b) *Yo creo que no van a estar.*

a) *Bueno, vamos. En caso de que no estuvieran, nos vamos a cenar, o al cine...*

Z iného uhľadu pohľadu nahliada na danú problematiku Gómez Torrego (2002: 362), ktorý zahrňuje tento spojkový výraz do tzv. foriem vyjadrenia podmienky iným spôsobom. Autor vo svojej koncepcii prináša dva podobné príklady, na ktorých vysvetľuje používanie daného spojkového výrazu, pričom zmieňuje pôsobenie tohto výrazu aj v hovorovom jazyku. Z uvedených príkladov v publikácii autora sme vybrali nasledovné:

En caso de enterarte, avísame.

En el caso de que te enteres, avísame.

V spomínanom hovorovom jazyku sa niekedy vynechá predložka a len:

Príklad: *Caso de que te enteres, avísame.*

Iní gramatici, ako napríklad Španielská kráľovská akadémia (1991: 557) alebo Zavadil a Čermák (2010: 520), spomínajú daný výraz rovno v konkrétnych príkladoch, ako to bolo aj v predchádzajúcich štatiach.

Samostatne sme si priblížili podmienkový spojkový výraz, ktorý, ako môžeme dedukovať z výskytu v publikáciách gramatikov, sa používa pomerne často. Blíže sa výskytom tohto výrazu budeme zaoberať v štasti praktickej. V tejto štati sme si spomenuli tiež použitie v praxi, čo sme doložili príkladmi niektorých gramatikov. Podstatu štate sme sa snažili zachovať rovnakú ako v predchádzajúcich kapitolách.

1.3.6 Spojky *como* a *cuando*

V tejto časti sa zoznámime so spojkami, ktoré majú mierne odlišné uplatnenie pri vyjadrení podmienky. Zároveň sa podmienkové vety s týmito konjunkciami dajú veľmi rýchlo pomýliť s inými typmi viet. Predstavíme si teda dané spojky z pohľadu niektorých gramatikov, ktorí disponujú vo svojich publikáciách týmito konektormi.

Ako prvú si spomenieme spojku, ktorou sa podľa Matte Bona (1999: 205) vyjadruje podmienka považovaná za nepravdepodobnú a zároveň sa ňou vyjadruje istá situácia alebo skutočnosť, z ktorej nám vyplývajú obavy. Hovoríme o spojke:

como

Príklad: *Como se caiga y se rompa, no sé qué vamos a hacer...*

Podľa spomenutého autora sa často vyskytujú podmienkové vety, uvedené touto spojkou, ako nedopovedané, prerušené výpovede, v ktorých sa dôsledok podmienky javí ako neflešaný a zároveň nemoflný, a teda je malá pravdepodobnosť, že sa zrealizuje. Práve z tohto dôvodu sa necháva poslucháčovi priestor na predstavenie si, čo by sa stalo v prípade, žeby sa výrok skutočne udial. Taktiež aj s touto spojkou sa viažu tie isté pravidla používania slovesných časov ako s predchádzajúcimi spojkovými výrazmi.

Príklad: *Vale, puedes salir; pero vuelves antes de las doce. Y como llegues tarde...*

Podobne chápu použitie spojky *como* aj českí gramatici Zavadil a Čermák (2010: 521), ktorí tvrdia, že v hovorovom jazyku sa objavuje spojenie tejto spojky so slovesom v subjunktíve vo vetách s podmienkovým významom, ktorý je obohatený o rys implicitnej hrozby. Jedným z príkladov je aj veta:

Como digas eso, me voy.

Takisto sa tiež spomínajú španielski gramatici, ako napríklad Španielska kráľovská akadémia (1991: 556) alebo aj Gómez Torrego (2002: 360), zmieňujú danú spojku rovno v konkrétnych príkladoch vysvetľujúc tak použitie konektora v praxi.

Konečne sa zameriame na *cuando*, v poradí druhú spojku tejto state. Jedná sa o spojku:

cuando

Matte Bon (1999: 207) uvádza, že táto spojka má podtext podmienky, ak ide o veci existujúce a reálne, hoci sa takéto vety dajú aj zmyšľávať s vetami fiktívnymi.

Príklad: *Cuando él lo quiere así, por algo será.*

Gramatici, napríklad Španielska kráľovská akadémia (1991: 556) a Zavadil a Šermák (2010: 520), udávajú príklady podmienkových viet s danou spojkou, pričom detailne nerozpisujú užitie spojky, ako to bolo aj s predchádzajúcimi konektormi, ale príkladom demonštrujú použitie. Taktiež Gómez Torrego (2002: 360) prináša nasledujúci príklad podmienkovej vety:

Cuando no viene, por algo será.

V tejto stati sme sa venovali dvom spojkám, ktoré sú mierne odlišné od klasických podmienkových konektorov, ktoré nemajú iné využitie než to, aby vyjadrili podmienku. Definovali sme si situácie, v akých sa tieto spojky vyskytujú a uviedli sme si aj príklady, ktoré sme prebrali od niektorých gramatikov, ktorí sa vo svojich publikáciách zaoberajú aj týmito konjunkciami.

V tejto súbornej kapitole, ktorá zastrešovala viacero menších statí, sme si priblížili spojky a spojkové výrazy, ktoré sa vyskytujú vo vetách vyjadrujúcich podmienku. Každá z jednotlivých kapitol obsahovala poznatky rôznych gramatikov, španielskych a českých, pričom dominovala koncepcia Matte Bona (1999), ktorý mal prehľadne zmapované jednotlivé konjunkcie. Priestor sa nechal aj pre iných autorov, ktorých ponímanie danej problematiky taktiež nezostalo bez povšimnutia. Vďaka prehľadu teórií viacerých gramatikov sme si mohli priblížiť použitie daných spojok a spojkových výrazov, ako aj ich spájanie s určitými časmi a spôsobmi. Možno dodať, že každá skupina konjunkcií sa využíva v odlišných situáciách a okolnostiach, niektoré sa dokonca dajú aj zamieňať s inými typmi podrodacového súvetia, ako sme videli u posledných prezentovaných spojok. Prevažne rovnaké je však rozlíšenie medzi dvomi typmi podmienky, v ktorých sa konjunkcie využívajú. Jedná sa o podmienku uskutočňuje sa a naopak, neuskutočňuje sa. Čo sa však týka použitia konkrétnych slovesných časov a spôsobov, rovnaké je použitie konjunkcií predstavených v stati 1.3.1, 1.3.2 a použitie poslednej spojky v stati 1.3.6. Na druhej strane, spojkové výrazy zo state 1.3.3, 1.3.4, 1.3.5 a prvá zmienaná spojka v stati 1.3.6 majú taktiež totožné použitie časov a spôsobov. Tieto dve skupiny sa medzi sebou líšia tým, že pre vyjadrenie reálnej

podmienky prvej skupiny spojok sa vyuffíva indikatív, zatia o pri druhej zmienenej skupine je potrebné pouffi subjunktív. Ku v-etkým uvedeným skuto nostiam sme doloffili konkrétny príklad, erpajúc z publikácií gramatikov. Tieto zmienené informácie sa neskôr pokúsime potvrdi , eventuálne vyvráti v asti praktickej.

1.4 INÉ FORMY VYJADRENIA PODMIENOK

Táto sta práce bude zameraná na vyjadrenie podmienky v-eobecnej-ím spôsobom, a teda bez pouffitia vy-íe charakterizovaných spojok a spojkových výrazov, ím nadviafleme na predchádzajúcu kapitolu roz-írujúc tak poznatky o problematike podmienkových viet. Celá súborná sta bude pojednáva o polovetných kon-trukciách. Cie om tejto state bude doplnenie a preh benie znalostí o moffnostiach vyjadrenia podmienky iným spôsobom, nefl uvedením ved aj-ej vety istou spojkou alebo spojkovým výrazom. Danú problematiku si predstavíme z poh adu viacerých gramatikov, ako -panielskych, tak aj slovenských a eských. Celá sta bude pozostáva z jednej vä -ej podkapitoly, ktorá bude následne rozdelená do troch men-ích podkapitol. V spomenutej vä -ej podkapitole si charakterizujeme polovetné kon-trukcie, ktorými sa neskôr budeme zaobera v zmienených men-ích podkapitolách. V prvej z nich si predstavíme kon-trukcie, v ktorých sa spájajú predloffky *de*, *a*, *con* s neur itkom slovesa, v druhej podkapitole si priblíffime prechodník a v tretej prí astie.

1.4.1 Polovetné kon-trukcie

V prvej, dôleffitej asti tejto súbornej kapitoly nahliadneme na polovetné kon-trukcie, ktoré sú stredobodom celej tejto state. Je potrebné predstavi si základnú charakteristiku daného pojmu, ktorú budeme erpa z publikácie Findru, Gotthardovej, Jacka a Tvrdo a (1986: 188). Neskôr si priblíffime ponímanie zmienenej problematiky u hispanistov eskej publikácie -panielskej gramatiky, ako aj u -panielskej autorky Montolíovej (1999: 3690).

V diele prvých uvedených autorov, a teda v diele Findru, Gotthardovej, Jacka a Tvrdo a (1986: 188) je moffné zaznamena , fle polovetná kon-trukcia je osobitným útvarom s nevyjadrenou, skrytou predikáciou, ífle s nevyjadreným, skrytým prisudzovaním.

Tento prisudzovací vzťah sa v prejavoch nevyjadruje typickým spôsobom, a teda formou dvojlennej vety a nemá takéto vyjadrenie formálnu podobu prisudzovania, ale ide o predikáciu významovo. Zároveň treba dodať, že polovetné kontrukcie nie sú vetami, ale sa nimi iba vyjadrujú sprievodné deje, ktoré sa pripájajú k primárnemu deju vety. Ako príklad uvádzajú autori vetu:

Odi-la neobzrúc sa.

V tomto príklade je formálne iba jedna predikácia (*ona odišla*), ale významovo sú dve predikácie (*ona odišla* a *ona sa neobzrela*). Prvý dej vety je vyjadrený určitým slovesným tvarom (*odišla*) a druhý prechodníkom (*neobzrúc sa*).

Z iného uhla pohľadu, z pohľadu hispanistov, je možné si všimnúť, že Báez San José, Dubský a Králová (1999: 208) tiež zaznamenávajú užitie polovetných kontrukcií v španielštině, pričom tvrdia, že daná stavba je určitým prostriedkom pre vyjadrenie vzťahov medzi vetami. Rozlišujú kontrukcie s neurčitkom, prechodníkom a prídavným, avšak v podmienkových vetách sa podľa autorov uplatňujú polovetné kontrukcie predložky *a* a *de* s neurčitkom a tiež väzba s prechodníkom.

Podobný náhľad má aj Montolío (1999: 3690), ktorá danú problematiku, teda polovetné kontrukcie nazýva neosobnými formami alebo tiež *formas no finitas*. Diferencuje tri typy týchto väzieb, kontrukcie v predvetí s neurčitkom, prechodníkom a prídavným.

Následne, po charakteristike ústredného pojmu tejto súbornej state a po zmienení ponímania daného pojmu určitými autormi, nechávame priestor na priblíženie jednotlivých typov polovetných kontrukcií.

1.4.1.1 Predložka *de* + infinitív, *a* + infinitív a *con* + infinitív

Ako prvú formu, ktorou sa dá vyjadriť podmienka všeobecným spôsobom, bez jasného určenia hovorcu, si predstavíme kontrukciu, ktorá sa môže využívať namiesto spojky *si*: ***de + infinitivo***

Nechali sme sa inšpirovať teóriou Matte Bona (1999: 208), ktorý rozlišuje medzi dvomi typmi použitia tejto väzby. V podmienkach, ktoré sa vzťahujú na nereálnu prítomnosť alebo možnú budúcnosť sa uplatňuje väzba *de + infinitivo simple* a na vyjadrenie

podmienky, ktorá sa týka nereálnych situácií v minulosti sa používa väzba *de + infinitivo compuesto*. Ak sa v týchto konštrukciách nešpecifikuje žiadny iný podmet, zvykne sa neurčiť aj toho na ten istý podmet, ktorý sa spája s vyasovaným slovesom. Autor teórie udáva nasledujúce príklady:

De saberlo, te aseguro que te lo diría.

De haberme enterado, no se lo hubiera dicho.

Na doplnenie vyššie uvedenej koncepcie nám poslúži teória Montolíoovej (1999: 3690), v ktorej táto autorka kladie dôraz na intonáciu, ktorú treba dodržať v tomto type viet na odlíšenie štruktúry podmienkovej vety od inej, ktorá touto štruktúrou nie je. Ukážkou môžu byť nasledujúci pár viet, ktorý spolu s výkladom ponúkajú zmienení gramatici:

Te habrían acusado, de haberlo dicho. (= te habrían acusado si lo hubieras dicho)

Te habrían acusado de haberlo dicho. (= te habrían acusado de ello)

V prvej uvedenej vete je konštrukcia *de + infinitivo* podmienkovým predvetím, zatiaľ čo v druhej funguje táto konštrukcia ako predložkový predmet (“*complemento de régimen*”).

K tejto polovetnej väzbe pridávajú Báez San José, Dubský a Králová (1999: 205) aj konštrukciu, ktorou taktiež môžu byť vyjadrený podmienkový vzťah a jej použitie je rovnaké ako u predchádzajúcej väzby, pričom sa rozlišuje medzi podmienkou reálnou a ireálnou:

a + infinitivo

Príklad: ... *en España no interesa, a no ser... escandaloso.*

Podobnou formou, akú môžeme vidieť v príklade, sme sa zaoberali aj v štádiu 1.3.4, kde sa vyskytol podmienkový konektor *a no ser que*. V tejto časti sa však venujeme polovetnej konštrukcii, ktorá sa skladá z predložky *a* spätou s infinitívom, a teda s rôznymi slovesami.

S touto polovetnou väzbou sa môžeme stretnúť u Gómeza Torregu (2002: 362), a to s konštrukciou: ***con + infinitivo***

Aj v tomto prípade platia rovnaké podmienky použitia tejto väzby. Ako príklad nám poslúži nasledujúca veta autora:

Con solo hablarles, se convencerán.

Na tieto uvedené údaje môžeme nadviazať koncepciou Montolíovej (1999: 3694), ktorá tvrdí, že veta môže mať význam podmienky nielen v konštrukcii *con* + infinitív, ale na miesto tejto predložky môže prísť iná, a to predložka *sin*. Taktiež sa s uvedenými predložkami nemusí spájať len oznamovací spôsob, ale aj prídavné, podstatné meno alebo zámeno. V takýchto prípadoch disponuje závetie rôznymi možnosťami slovesných foriem.

Príklad: *Con la ventana abierta, tendríamos frío.*

Podobný náhľad na danú problematiku, ako sme si doteraz uviedli, má aj Tšanielska kráľovská akadémia (1991: 556), ktorá polovetné konštrukcie uvádza rovno v konkrétnych príkladoch, bez nejakého zdôvodnenia vysvetlenia úžitia týchto spôsobov.

Predstavili sme si najzákladnejšie formy, ktorými sa dá vyjadriť podmienka a pritom sme nemuseli použiť spojky a spojkové výrazy. Zároveň boli tieto podmienkové vety vyjadrené v eobecným spôsobom, čo znamená, že nebol explicitne vyjadrený hovorca. Danú problematiku sme si charakterizovali z rôznych hľadísk, vďaka publikáciám rôznych gramatikov. V tomto duchu budeme pokračovať, pretože sa následne zameriame na ďalšie neosobné formy vyjadrenia podmienky.

1.4.1.2 Prechodník

Okrem výrazov doposiaľ prezentovaných, sa teraz zameriame na ďalšiu možnosť vyjadrenia podmienky neosobným spôsobom. Reč bude o prechodníku (*gerundio*) v predvetí podmienkovej vety.

Po nazretí do publikácie Montolíovej (1999: 3695) zistíme, že konštrukcia s prechodníkom sa môže použiť na vyjadrenie podmienky iba vtedy, keď sa innosť vyjadrené vetami uskutočňujú súbežne. Môže sa jedna o innosť uskutočnenú v prítomnosti alebo minulosti alebo tiež o innosť, ktoré vyjadrujú obvyklosť, a teda sa istým spôsobom zvyknú diať, ako napríklad veta:

Fumando tanto, acabarás con tos. (= *si fumas tanto, acabarás con tos*)

Taktiefl uvedená autorka zmie uje, fle pri vyjadrovaní podmienky sa nezvykne pouflíva forma zlofeného prechodníka, preto fle táto forma zhor-í podmienkový význam vety a tiefl, ako ufl bolo spomenuté, sa musia udalosti uskuto ni súbefne.

Príklad: *Habiendo llegado antes, habríamos oído la primera pieza del concierto.*

Iní gramatici predstavujú svoju teóriu na konkrétnych príkladoch. iní tak, napríklad, Tšpanielska krá ovská akadémia (1991: 556), Gómez Torrego (2002: 362), Matte Bon (1999: 207) alebo aj Báez San José, Dubský a Králová (1999: 205).

Predstavili sme si al-í typ polovetných kon-trukcii, ktorý, ako sme ufl zmienili, je astým prostriedkom pre vyjadrenie vz ahov v súvetí. Okrem možnosti uflitia sme si tiefl uviedli, oho sa treba vyvarova pri pouflití tejto väzby. Zostáva ufl len priblífi posledný typ daných stavieb, ktorý nesie názov prí astie.

1.4.1.3 Prí astie

V poslednej asti tejto súbornej kapitoly upriamime na-u pozornos na prí astie. Nahliadneme do koncepcie Montolíovej (1999: 3696), v ktorej nájdeme, fle stavba s prí astím, rovnako ako s neur itkom a prechodníkom, sa môfle interpretova viacerými spôsobmi, a teda sa môfle ahko zameni význam podmienky za nejaký odli-ný. Zálefi predov-etkým na slovesnej forme v závetí. V nasledujúcom príklade autorka vyzdvihuje dvojité výklad danej kon-trukcie, ktorá sa môfle chápa ako veta podmienková alebo ako veta asová:

Conseguido eso, lo demás vendrá por añadidura. (= si se consigue eso...; = cuando se consiga eso)

Podobný príklad môfleme vidie aj u Tšpanielskej krá ovskej akadémie (1991: 556), ktorá taktiefl zmie uje neosobné formy slovesa, v aka ktorým môfle veta dosta význam podmienky.

V tejto stati sme zamerali na-u pozornos na posledný typ neosobného vyjadrenia podmienky, konkrétne sme sa venovali prí astiu. Vysvetlili sme si, ako môfno

formova a chápa dané konštrukcie a aké možnosti z týchto stavieb plynú. Údaje sme
erpali predovšetkým z publikácií panielskych gramatikov.

V závere tejto súbornej kapitoly môžeme poveda , že sa nám podarilo rozšíri na-e
poznatky o alternatívach vyjadrenia podmienky. Doplnili sme a zosumarizovali
informácie v nadväznosti na predchádzajúcu súbornú kapitolu. Celá táto sta obsahovala dve
podkapitoly, v ktorých sme sa venovali iným formám vyjadrenia podmienkových
vzťahov, než prostredníctvom spojok a spojkových výrazov. Priestor sme nechali
neosobným formám vyjadrenia podmienky, a to v prvej podkapitole polovetným
konštrukciám predložiek *de, a, con* s neurčitkom slovesa, v druhej sme zamerali na-u
pozornosť na prechodník a v tretej podkapitole na príčastie. V konečnom dôsledku sme
prehľadili poznatky o danej problematike, čím sme dosiahli cieľ tejto state.

1.5 UŽÍVANIE SLOVESNÝCH ASOV A SPÔSOBOV

V nasledujúcej stati budeme pojednávať používanie asov a spôsobov v podmienkových
vetách. Túto problematiku sme už naštudovali v stati 1.3, kedy sme si pri každej spojke
a spojkovom výraze charakterizovali asy a spôsoby, ktoré sa spájali s konkrétnymi
konjunkciami, pričom dominovala najzákladnejšia a zároveň najneutrálnejšia spojka *si*,
pri ktorej sme si detailnejšie rozobrali používanie aflixových pojmov tejto state. Teraz
sa na danú tému pozrieme všeobecne, a teda nám táto kapitola poslúži ako rekapitulácia
doposiaľ uvedených údajov, pričom si nezabudneme spomenúť aj nové, zatiaľ
nezmienené informácie.

1.5.1 Predvetie a závetie

V prvom rade je treba si priblížiť dve základné časti podmienkovej vety. Ide o predvetie
(*prótesis*), čiže vedajúcu vetu a závetie (*apódosis*), teda hlavnú vetu. Vo väčšine
prípadoch sa dôraz kladie predovšetkým na predvetie, keďže ono je to, ktoré nesie istý
indikátor podmienky v podobe spojky, spojového výrazu, polovetnej väzby, či iného
spôsobu vyjadrenia podmienky.

Netreba však zabúdať na závetie, ktoré je podstatnou súčasťou podmienkových viet, pretože bez neho by veta nedávala zmysel. K závetiu je preto možné dodať, že by mohlo stať aj samostatne, keďže sa jedná o hlavnú vetu, ktorá sama o sebe nesie význam. Tvorcom tejto myšlienky je Alarcos Llorach (1999: 471), ktorý taktiež tvrdí, že poradie týchto dvoch uvedených častí vety, poradie predvetia a závetia, je rovnaké.

Iný názor na vec má Montolio (1999: 3651), podľa ktorej je charakteristickou táto podmienková štruktúra, v ktorej predvetie predchádza závetie. Kladenie vety, ktorá je uvedená spojku *si* pred závetie je teda zvyčajnou stavbou podmienkových viet. Z tejto konštrukcie vyplýva, že funkciou predvetia je vytváranie domnienky, možných svetov alebo stav vecí, čo dáva priestor pre vysvetlenie informácii, ktoré nasledujú v závetí.

Na záver tejto súbornej kapitoly bolo nevyhnutné predstaviť si dve podstatné časti, z ktorých je tvorená veta, a to predvetie a závetie. S týmito pojmami sme sa stretli už v predchádzajúcich kapitolách a pri nich si zostaneme, pretože budú jednými z kľúčových pojmov nasledujúcich strán. V nich si stručne predstavíme niektoré varianty spojení častí a spôsobov v predvetí a závetí podmienkových viet, z čoho nám vyplynú aj rôzne typy podmienky.

1.5.2 Predvetie v indikatíve

Prvým typom podmienky, ako aj spojenia istých častí a spôsobov je veta, ktorá v predvetí nesie sloveso v oznamovacom spôsobe. V tomto prípade ide o reálne a pravdepodobné výpovede, ako uvádza Gómez Torrego (2002: 361).

Príklad: *Si te lo han dicho, debes aceptarlo.*

Zmienené skutočnosti by sme mohli doplniť poznatkami Báeza San Josého, Dubského a Královej (1999: 205), podľa ktorých sa v reálnej podmienke v predvetí nemôže použiť sloveso v budúcom tense, subjektíve ani v podmienkovom spôsobe.

Ufritím častí a spôsobov v predvetí a závetí sa venuje aj Tjanielska kráľovská akadémia (1991: 555), ktorá doplnila a vyčistila uvedené koncepcie tým, že konkrétne

menuje možné formy a spôsoby aj v závetí. Medzi nimi sa vyskytuje rozkazovací tvar, oznamovací a spojovací spôsob.

Stručne sme sa oboznámili s prvým typom podmienky, ktorá vyúsťva v predvetí indikatív. Dospeli sme k záveru, že sa jedná o skutočnú, pravdepodobnú podmienku, pri ktorej sme si rozobrali možnosti tvarov a spôsobov v rámci koncepcií určitých gramatikov.

1.5.3 Predvetie v subjunktíve

V tejto časti sa zameriame na druhý typ podmienky, ktorá vo svojom predvetí nesie spojovací spôsob. V tomto prípade jestvujú dve možnosti, a teda dva typy podmienok. V oboch prípadoch ide o ireálnu podmienku, avšak jedna sa uskutočňuje v prítomnosti alebo budúcnosti a tá druhá v minulosti. Takéto delenie prináša taktiež Alarcos Llorach (1999: 472), ktorým sme sa nechali inšpirovať.

Pri prvom type podmienky tejto state vyúsťva sloveso predvetia, podľa Gómeza Torregu (2002: 361), imperfektum subjunktíva, ktoré poslúži na vyjadrenie nereálnej a nepravdepodobnej situácie v prítomnosti alebo budúcnosti. Závetie v takomto type vety nosí jednoduchý kondicionál alebo imperfektum oznamovacieho spôsobu. Avšak pri tejto druhej možnosti je použitie výlučne hovorové.

Príklad: *Si me tocara la lotería, iría contigo.*

Príklad: *Si me tocara la lotería, iba contigo.*

Ten istý autor pripomína, že použitie imperfekta spojovacieho spôsobu v závetí je dnes archaické. Uvádza príklad: *Si hubiera luz, te lo enseñara.* Tanielska kráľovská akadémia (1991: 555) sa však na túto informáciu díva z iného uhla pohľadu, keď tvrdí, že v závetí možno použiť formu *-ra* imperfekta subjunktíva. Pri tomto tvrdení je zrejme treba zobrať do úvahy rok vydania danej publikácie.

Druhý typ nereálnej podmienky sa týka minulosti. Vychádzali sme z publikácie Gómeza Torregu (2002: 361), u ktorého si môžeme všimnúť, že v predvetí uvedeného typu sa zvyčajne vyskytuje pluskvamperfektum subjunktíva, ktoré sa taktiež môže vyskytovať v závetí. V tomto spomenutom závetí môžeme nájsť aj zložený alebo jednoduchý kondicionál. Príklady nasledujú podľa poradí zmienenej teórie:

Si lo hubiera sabido, hubiera ido.

Si lo hubiera sabido, habría ido.

Si lo hubieras jugado, ahora no estarías tan triste.

Rovnaké použitie časov a spôsobov uvádza aj Španielska kráľovská akadémia (1991: 555) predvzdujúc uvedenú teóriu na konkrétne príklady.

V tejto stati sme upriamili našu pozornosť na predvetie so spojovacím spôsobom. Zamierili sme na dve možnosti vyjadrenia nereálnej podmienky, ktoré sme si charakterizovali s využitím konkrétnych príkladov rôznych gramatikov. Podstatou bolo zachytiť užívanie časov a spôsobov obidvoch typov, a to podmienky v prítomnosti a budúcnosti, ako aj podmienky v minulosti.

Táto kapitola bola písaná v zmysle zhrnutia, eventuálne doplnenia informácií týkajúcich sa užitia časov a spôsobov v podmienkových vetách. Najskôr sme si predstavili základné typy vety, z čoho sme mohli vychádzať v ďalších kapitolách pri určovaní možných typov podmienky. Zamerali sme sa na predvetie, hoci sme nevypustili úplne údaje o závetí, v ktorých sme si stručne charakterizovali použitie časov a spôsobov v niekoľkých publikáciách viacerých gramatikov. Môžeme dodať, že nám údaje uvedené v tejto kapitole pomohli utvrdiť naše doteraz dosiahnuté poznatky, z ktorých budeme následne vychádzať v ďalšej praktickej.

1.6 ZÁVERE A ZHODNOTENIE TEORETICKEJ ČASŤI

V prvej, teoretickej časti tejto práce sme sústredili našu pozornosť na podmienkové vzťahy, ktoré sú hlavnou témou celej práce. Ambíciou tejto časti bolo priniesť čo najpresnejšie a najvýstižnejšie teoretické poznatky o podmienkových vetách, pričom sme nazreli do publikácií rôznych gramatikov, ako českých, tak aj španielskych. V niekoľkých prehľadových koncepciách zmienovaných gramatikov sme odhalili informácie o problematike podmienky, ku ktorej sme postupne smerovali objasnením základných pojmov. Najprv sme sa venovali súvetiu, jeho charakteristike a deleniu, z ktorého vyplynulo priraďovacie a podradovacie súvetie. Následne sme sa zamerali na druhé zmienené súvetie, a teda súvetie podradovacie, pričom sme si uviedli rôzne názory jeho

delenia. Z viacerých uvedených typov podrobovacieho súvetia sme si vybrali súvetie s vedaj-ou vetou príslovkovou zamerajúcou sa na podmienku, ktorú sme si v samostatnej kapitole špecifikovali. V spomenutej stati sme si mierne narobili podstatnú problematiku celej práce, a teda spojky a spojkové výrazy, ktorým sme neskôr venovali súbornú kapitolu. V nej sme si predstavili jednotlivé konjunkcie z pohľadu viacerých gramatikov, ich použitie v určitých situáciách a okolnostiach, ako aj spájanie so slovesnými časmi a spôsobmi. Keďže túto problematiku považujeme za ústrednú, venovali sme jej aj súbornú kapitolu, v ktorej sme zosumarizovali a doplnili údaje týkajúce sa použitia slovesných časov a spôsobov. Pred touto finálnou kapitolou sme však rozšírili naše vedomosti o možnostiach vyjadrenia podmienky inou formou, nevyužitím konjunkcii, a to formou neosobnou, čím sme dosiahli doplnenie a prehľadné poznatkov o danej problematike. Konečne sme sa zaoberali zhrnutím uvedených informácií v predchádzajúcich kapitolách. Ako sme vyššie spomenuli, reč bola o použití časov a spôsobov v podmienkových vetách. Z uvedeného vyplýva, že nosnou problematikou teoretickej časti bola podmienka a jej použitie, konkrétne spojky a spojkové výrazy používané v podmienkových vzťahoch, ktorým sme sa detailne venovali a na ktoré sme sústredili logický sled ostatných kapitol. Danou problematikou sa budeme zaoberať aj v nasledujúcej, praktickej časti, v ktorej budeme analyzovať jednotlivé konjunkcie vychádzajúc z hypotézy, ktorú si uvedieme v úvodnej časti nasledujúcej kapitoly.

2. PRAKTICKÁ ČASŤ

2.1 SKÚMANIE SPOJOK A SPOJKOVÝCH VÝRAZOV V PODMIENKOVÝCH VZŤAHOCH

V druhej časti tejto práce sa budeme bližšie zaoberať praktickou využitou alebo teórie, ktorú sme na začiatku v predchádzajúcej časti. Zameriame sa na ústrednú problematiku –asto pojednávaniu v predchádzajúcich kapitolách, a to podmienkové spojky a spojkové výrazy, ktoré budeme skúmať v istom jazykovom kontexte. Pre daný výskum sme si vybrali publicistický kontext. Z náhla skúmania prinesieme dve analýzy, v ktorých sa najprv budeme zaoberať frekvenciou spojok a spojkových výrazov v daných publicistických textoch –eobecne a následne sa zameriame práve na spojovacie výrazy podmienkové, ako aj na užitie slovesných konštrukcií a spôsobov spojených s týmito výrazmi. Zároveň si môžeme predstaviť otázky, na ktoré sa v tomto výskume pokúsime odpovedať. A teda, sú v danom jazykovom kontexte užívané spojky a spojkové výrazy s rovnakou frekvenciou, či sú niektoré, ktoré tento kontext preferuje? Používajú sa viac –tylisticky neutrálne výrazy, ako napríklad spojka šsiô, alebo skôr –tylisticky príznakové? Čo má vplyv na to, či sa viac používajú niektoré konjunkcie? Inak povedané, či je podmienené užívanie jednotlivých spojok a spojkových výrazov v danom jazykovom kontexte? Z uvedených otázok vyplýva, či sa zameriame na faktory, ktoré môžu byť dôvodom užitia príslušných spojok a spojkových výrazov, konkrétne faktory diafázické, diatopické a diastratické. Na predstretú podnetu postupne nájdeme odpoveď vo výskume v danom publicistickom kontexte, v ktorom predpokladáme väčší výskyt spojok a spojkových výrazov –tylisticky príznakových, oproti neutrálnej spojke šsiô. Dôvodom tohto užitia môže byť snaha vyvolať efekt, a teda zapôsobí na čitateľa. Na druhej strane môže vzniknúť argument, či publicistika je –asto limitovaná tým, či informácie je treba prezentovať čo najrýchlejšie a najvýstifnejšie, čo môže mať vplyv na voľbu spojovacích výrazov, prípadne slovesných konštrukcií a spôsobov. V následnej analýze sa budeme usilovať potvrdiť, respektíve vyvrátiť zmienené protichodné tvrdenia. Zostáva uhl len dodať, či –al–ím z dôvodov výberu publicistického kontextu je skutočnosť, či lovek má možnosť prísť –asto do kontaktu s daným jazykovým kontextom, najmä v dnešnom svete moderných technológií. Na túto myšlienku nadviažeme aj na–im

zameraním na prostriedky, ktoré nám poslúžia na dosiahnutie nášho cieľa a, t.j. analýzy spojok a spojkových výrazov v publicistických textoch. Vyúžívajú budeme internetové zdroje, konkrétne jazykový korpus CREA (*Corpus de Referencia del Español Actual*) ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰⁵⁴ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁵⁶ ¹⁰⁵⁷ ¹⁰⁵⁸ ¹⁰⁵⁹ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶¹ ¹⁰⁶² ¹⁰⁶³ ¹⁰⁶⁴ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁶⁶ ¹⁰⁶⁷ ¹⁰⁶⁸ ¹⁰⁶⁹ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷¹ ¹⁰⁷² ¹⁰⁷³ ¹⁰⁷⁴ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁷⁶ ¹⁰⁷⁷ ¹⁰⁷⁸ ¹⁰⁷⁹ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸¹ ¹⁰⁸² ¹⁰⁸³ ¹⁰⁸⁴ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁸⁶ ¹⁰⁸⁷ ¹⁰⁸⁸ ¹⁰⁸⁹ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹¹ ¹⁰⁹² ¹⁰⁹³ ¹⁰⁹⁴ ¹⁰⁹⁵ ¹⁰⁹⁶ ¹⁰⁹⁷ ¹⁰⁹⁸ ¹⁰⁹⁹ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰¹ ¹¹⁰² ¹¹⁰³ ¹¹⁰⁴ ¹¹⁰⁵ ¹¹⁰⁶ ¹¹⁰⁷ ¹¹⁰⁸ ¹¹⁰⁹ ¹¹¹⁰ ¹¹¹¹ ¹¹¹² ¹¹¹³ ¹¹¹⁴ ¹¹¹⁵ ¹¹¹⁶ ¹¹¹⁷ ¹¹¹⁸ ¹¹¹⁹ ¹¹²⁰ ¹¹²¹ ¹¹²² ¹¹²³ ¹¹²⁴ ¹¹²⁵ ¹¹²⁶ ¹¹²⁷ ¹¹²⁸ ¹¹²⁹ ¹¹³⁰ ¹¹³¹ ¹¹³² ¹¹³³ ¹¹³⁴ ¹¹³⁵ ¹¹³⁶ ¹¹³⁷ ¹¹³⁸ ¹¹³⁹ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴¹ ¹¹⁴² ¹¹⁴³ ¹¹⁴⁴ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁴⁶ ¹¹⁴⁷ ¹¹⁴⁸ ¹¹⁴⁹ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵¹ ¹¹⁵² ¹¹⁵³ ¹¹⁵⁴ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁵⁶ ¹¹⁵⁷ ¹¹⁵⁸ ¹¹⁵⁹ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶¹ ¹¹⁶² ¹¹⁶³ ¹¹⁶⁴ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁶⁶ ¹¹⁶⁷ ¹¹⁶⁸ ¹¹⁶⁹ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷¹ ¹¹⁷² ¹¹⁷³ ¹¹⁷⁴ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁷⁶ ¹¹⁷⁷ ¹¹⁷⁸ ¹¹⁷⁹ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸¹ ¹¹⁸² ¹¹⁸³ ¹¹⁸⁴ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁸⁶ ¹¹⁸⁷ ¹¹⁸⁸ ¹¹⁸⁹ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹¹ ¹¹⁹² ¹¹⁹³ ¹¹⁹⁴ ¹¹⁹⁵ ¹¹⁹⁶ ¹¹⁹⁷ ¹¹⁹⁸ ¹¹⁹⁹ ¹²⁰⁰ ¹²⁰¹ ¹²⁰² ¹²⁰³ ¹²⁰⁴ ¹²⁰⁵ ¹²⁰⁶ ¹²⁰⁷ ¹²⁰⁸ ¹²⁰⁹ ¹²¹⁰ ¹²¹¹ ¹²¹² ¹²¹³ ¹²¹⁴ ¹²¹⁵ ¹²¹⁶ ¹²¹⁷ ¹²¹⁸ ¹²¹⁹ ¹²²⁰ ¹²²¹ ¹²²² ¹²²³ ¹²²⁴ ¹²²⁵ ¹²²⁶ ¹²²⁷ ¹²²⁸ ¹²²⁹ ¹²³⁰ ¹²³¹ ¹²³² ¹²³³ ¹²³⁴ ¹²³⁵ ¹²³⁶ ¹²³⁷ ¹²³⁸ ¹²³⁹ ¹²⁴⁰ ¹²⁴¹ ¹²⁴² ¹²⁴³ ¹²⁴⁴ ¹²⁴⁵ ¹²⁴⁶ ¹²⁴⁷ ¹²⁴⁸ ¹²⁴⁹ ¹²⁵⁰ ¹²⁵¹ ¹²⁵² ¹²⁵³ ¹²⁵⁴ ¹²⁵⁵ ¹²⁵⁶ ¹²⁵⁷ ¹²⁵⁸ ¹²⁵⁹ ¹²⁶⁰ ¹²⁶¹ ¹²⁶² ¹²⁶³ ¹²⁶⁴ ¹²⁶⁵ ¹²⁶⁶ ¹²⁶⁷ ¹²⁶⁸ ¹²⁶⁹ ¹²⁷⁰ ¹²⁷¹ ¹²⁷² ¹²⁷³ ¹²⁷⁴ ¹²⁷⁵ ¹²⁷⁶ ¹²⁷⁷ ¹²⁷⁸ ¹²⁷⁹ ¹²⁸⁰ ¹²⁸¹ ¹²⁸² ¹²⁸³ ¹²⁸⁴ ¹²⁸⁵ ¹²⁸⁶ ¹²⁸⁷ ¹²⁸⁸ ¹²⁸⁹ ¹²⁹⁰ ¹²⁹¹ ¹²⁹² ¹²⁹³ ¹²⁹⁴ ¹²⁹⁵ ¹²⁹⁶ ¹²⁹⁷ ¹²⁹⁸ ¹²⁹⁹ ¹³⁰⁰ ¹³⁰¹ ¹³⁰² ¹³⁰³ ¹³⁰⁴ ¹³⁰⁵ ¹³⁰⁶ ¹³⁰⁷ ¹³⁰⁸ ¹³⁰⁹ ¹³¹⁰ ¹³¹¹ ¹³¹² ¹³¹³ ¹³¹⁴ ¹³¹⁵ ¹³¹⁶ ¹³¹⁷ ¹³¹⁸ ¹³¹⁹ ¹³²⁰ ¹³²¹ ¹³²² ¹³²³ ¹³²⁴ ¹³²⁵ ¹³²⁶ ¹³²⁷ ¹³²⁸ ¹³²⁹ ¹³³⁰ ¹³³¹ ¹³³² ¹³³³ ¹³³⁴ ¹³³⁵ ¹³³⁶ ¹³³⁷ ¹³³⁸ <

tieto údaje gramatikov môžeme nadviazať informáciami, ktoré nám tiež poskytujú posledne zmienení autori. Priblížime si teda funkcie a vlastnosti publicistického štýlu z pohľadu Findru, Gotthardovej, Jacka, Tvrdo a (1986: 304). Ako prvú a základnú funkciu menujú títo autori funkciu informačnú, pretože daný štýl má za cieľ pohoťovo a objektívne informovať o aktuálnych otázkach spoločenského, politického, hospodárskeho, kultúrneho a športového života doma a v zahraničí. S informačnou funkciou je tesne spojená funkcia agitačno-propagačná, a teda presvedčiacia, ktorá vyjadruje úsilie získať prijímateľa a presvedčiť ho o správnosti myšlienky, ktorá sa mu v prejave predkladá, a tak ho ovplyvňovať a formovať jeho postoje a názory, pričom sa dodržiava princíp straníckosti. S funkciami, ako aj s ostatnými mimojazykovými faktormi, čiže štýlovými znakmi, sú spojené základné vlastnosti publicistického štýlu, ako je variabilnosť, koncíznosť, teda stručnosť a aktualizovanosť, s ktorou súvisí presvedčivosť a pútavosť. K týmto vlastnostiam treba tiež pridať verejnosť, monologickosť a písomosť, avšak podľa formy môžu byť publicistické prejavy aj ústne, hoci zvyčajne sú pripravené. Publicistický štýl sa totižto neuplatňuje len v novinách, ale aj v rozhlase a televízii a v dnešnom modernom svete i na internete. S uvedenými vlastnosťami a s jeho špecifickými funkciami súvisí aj pretrvanie krížením dvoch protirečivých tendencií. Z jednej strany je to tendencia využívať prostriedky, ktoré zabezpečia intelektuálnosť, čiže pojmovosť a zomknutosť vyjadrovania. Práve informačná funkcia využíva citovo neutrálne prostriedky, ktorými sa objektívne sprostredkujú fakty. Proti tejto tendencii stojí subjektívny aspekt podávateľa a jeho hodnotenie, s čím súvisí prenikanie emocionálno-expressívnych prvkov. Rovnako pestrá a diferencovaná je aj lexika publicistického štýlu. Keďže podstatou je sprostredkovanie faktov, z hľadiska lexiky sa využíva pojmová slovná zásoba, ktorá má blízko k terminologickým pomenovaniám. Na druhej strane sa kladie dôraz aj na všeobecne zrozumiteľnú lexiku.

Predstavili sme si publicistický štýl, ktorému následne budeme venovať špeciálnu časť a o ktorý sa budeme opierať pri našej analýze podmienkových konjunkcií. Uvedené informácie majú slúžiť na utriedenie a prehľadné poznanie daného štýlu.

2.1.2 Skúmaný materiál

V tejto stati si predstavíme materiál, s ktorým budeme pracovať a na ktorý sa zameriame pri analýze podmienkových spojovacích výrazov v publicistickom štýle, ktorý sme si bližšie špecifikovali v predchádzajúcej kapitole.

Daný materiál bude pozostávať z publicistických textov v elektronickej podobe zachytených v korpuse Španielskej kráľovskej akadémie, ako aj z textov dostupných na internetových stránkach určitých periodík. Zameriame sa na najznámejšie španielske periodiká, pričom budeme vychádzať z výskumu EGM (*Estudio General de Medios*) zverejneného v publikácii *Marco General de Medios en España 2015* uverejneného na internetovej stránke Asociácie pre výskum komunikačných prostriedkov (*Asociación para la Investigación de Medios de Comunicación*). Zo zmienenej štúdie môžeme nájsť aj inšpiráciu pri výbere španielskych denníkov, prípadne príloh k periodikám, s ktorými budeme následne pracovať a na ktoré upriamime našu pozornosť pri analyzovaní spojok a spojkových výrazov podmienkových vzťahov v spomínanom korpuse a na príslušných portáloch periodík. Budeme sa teda zaoberať najznámejšími a najčítanejšími všeobecnými denníkmi, ktoré sme si vybrali z danej štúdie vychádzajúc z údajov z minulého roka. Konkrétne budeme sledovať celonárodné denníky poskytujúce všeobecné informácie, a teda *El País*, *El Mundo* a *ABC*, ako aj denník *La Vanguardia*, ktorý sa distribuuje po celom Španielsku, avšak je považovaný za katalánske, a teda regionálne periodikum. Ďalším spomenutým regionálnym denníkom, s ktorým budeme pracovať je *La Voz de Galicia*. Konečne sa zameriame na periodiká určitých sociálnych skupín z hľadiska pohlavia, konkrétne na ženskú prílohu *Mujer Hoy* a na športový denník *Marca*, ktorý je celkovo najčítanejším periodikom v Španielsku. Predpokladáme, že posledné uvedené periodikum preferuje najmä mužská časť obyvateľstva. Týmito informáciami môžeme ukončiť náhľad vybraného materiálu slúžiaceho pre analýzu podmienkových konjunkcií.

2.2 ANALÝZA SPOJOK A SPOJKOVÝCH VÝRAZOV

2.2.1 Frekvencia užitia spojok a spojkových výrazov

V tejto chvíli sa zameriame na analýzu konjunkcií, ktoré budeme skúmať z hľadiska frekvencie užitia v praxi, konkrétne v spomínanej publicistike. Postupne budeme rozoberať jednotlivé spojky a spojkové výrazy v textoch zmienených periodík, pričom dosiahnuté údaje uvedieme v prehľadnej tabuľke, vďaka ktorej budeme môcť následne vyvodiť záver, a tak aj dostať odpoveď na afiškové otázky predložené v úvodnej časti praktickej časti, ktoré predstavujú východiskovú hypotézu daného výskumu. Zaujímá nás bude, či v publicistických textoch prevládajú –tylisticky neutrálne výrazy alebo naopak –tylisticky príznakové alebo, či je použitie daných výrazov z hľadiska frekvencie rovnaké. V prípade preferovania jedných z uvedených výrazov pred druhými bude namiesto otázky, o podmienke používania jednotlivých konjunkcií, a teda ktoré z faktorov vplývajú na použitie spojok a spojkových výrazov. Priestor necháme predovšetkým pre faktory diafázické, diatopické a diastratické. Vďaka zodpovedaniu daných podnetných otázok získame aj odpoveď na domnienky uvedené v úvodnej časti prvej analytickej kapitoly.

Tabuľka 3: Frekvencia užitia spojovacích výrazov prostredníctvom korpusu CREA

Konjunkcia	Periodiká celkovo	<i>El País</i>	<i>El Mundo</i>	<i>ABC</i>	<i>La Vanguardia</i>	<i>La Voz de Galicia</i>
Si	43 858	11 568	11 568	9 633	5 491	271
sólo si	86	28	26	13	9	9
a condición de que	63	22	13	8	13	1
con tal de que	66	21	22	15	3	-
siempre que	1107	332	250	217	151	7
excepto que	10	7	1	2	-	-
salvo que	241	63	59	59	28	1
a menos que	175	59	45	38	20	2
en caso de que	418	121	108	71	49	5
Como	143 048	37 467	32 529	36 693	16 610	848
Cuando	36 375	9 501	9 447	8 209	4 470	227

Tabu ka nám poskytuje informácie o používaní jednotlivých spojok a spojkových výrazov, pričom uľ prvé kvantitatívne údaje pod názvom šPeriodiká celkovo poukazujú na to, ako sa dané konjunkcie využívajú v publicistických textoch v korpuse, s ktorým pracujeme. Je potrebné zdôrazniť, že pre presnejšie závery je nutné tento kvantitatívny výskum zacieliť na väčšie časové obdobie, preto sa v korpuse neupriamime len na konkrétny rok, ale priestor necháme pre celý rozsah korpusu CREA, čo predstavuje obdobie od roku 1975 do roku 2004. Dodávame, že uvedené hodnoty v tabu ke prezrádzajú celkové používanie stanovených spojovacích výrazov, nielen v textoch vybraných periodík. Taktiež treba uviesť, že nie všetky sú tieto konjunkcie používané len v podmienkových vetách, ale sa jedná aj o vety iného charakteru, čo si bližšie špecifikujeme v nasledujúcich riadkoch a následne si v stati 2.2.2 predstavíme frekvenciu použitia výlučne podmienkových spojok a spojkových výrazov.

Údaje nachádzajúce sa v tabu ke hovoria o tom, že najviac používané konjunkcie vo vybraných periodikách sú štylisticky neutrálne. Ide o spojky *si*, *como* a *cuando*, ktorých výskyt do značnej miery prevyšuje druhú skupinu konjunkcií reprezentovaných štylisticky príznakovými výrazmi. Z uvedeného vyplýva, že v publicistických textoch dominuje štylisticky neutrálna spojka *si*, ktorá je výlučne podmienková, kým spojky *como* a *cuando* nevyjadrujú výhradne podmienku, ale môžu predstavovať aj iné typy viet. V prípade spojky *como* môžeme nájsť napríklad o vety spôsobové alebo porovnávacie, avšak pre význam podmienky sa v predvetí vyúsťva subjunktív spätý s danou spojkou. Ako príklad si uvedieme vetu z korpusu:

*Por otra parte, como quiera que en esa zona el Plan General no plantea problemas de alturas en las edificaciones, los centros docentes podrán llegar a tener hasta cinco o seis plantas.*¹

alej spojka *cuando* môže vyjadrovať aj čas, a teda texty, z ktorých získame kvantitatívne údaje o použití spojovacích výrazov jasne hovoria o tom, že sa môže jednáť o vety časové. Na rozlíšenie týchto dvoch typov viet slúži slovesný spôsob, ktorý signalizuje, či ide o vety podmienkové, vtedy sa sloveso nachádza v tvare indikatívu, alebo sa jedná o vety časové, kedy sloveso vyúsťva subjunktív. Nie vždy sa však dá uplatniť tento princíp, pretože i vety časové môžu obsahovať sloveso v oznamovacom spôsobe, a teda sa táto

¹ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [23/11/1991]

konceptia dá aplikova najmä pre vyjadrenie istého deja v budúcnosti. Pre príklad prvej zmienenej vety, a to vety podmienkovej môffe slúffi veta:

*Están mejor servidos cuando europeos y americanos trabajamos juntos.*²

Naopak asový význam vyjadruje veta z korpusu:

*Será después cuando “examinemos los siguientes pasos que tendremos que dar”, dijo.*³

Týmito údajmi potvrdzujeme informácie uvedené v asti teoretickej, kde sme zmienili, fle vety s danými konjunkciami nemusia ma neustále význam podmienky, ale sa dajú ahko zmýli s inými typmi viet. V aka uvedeným výsledkom môffeme kon-tatova , fle na-e predpoklady v úvodných domnienkach sa nepotvrdili. Usudzovali sme, fle dané publicistické texty budú preferova uflitie -tylisticky príznakových spojkových výrazov, na základe úsilia zapôsobí na itate a, av-ak táto tendencia publicistického -týlu sa prejavuje tým, fle sa informácie predkladajú itate ovi v o najkrat-om asovom horizonte, pri om zachytávajú udalosti o najvýstifnej-ie, a teda je tým poznamenaná aj vo ba spojovacích výrazov, ím možno potvrdí druhý zmieneny argument úvodnej stati praktickej asti.

alej je treba spomenú , fle výskyt spojkového výrazu *siempre que* je relatívne vysoký, a to z rovnakého dôvodu, aký sme uviedli pri spojke *cuando*. Veta s daným spojkovým výrazom teda môffe ma nielen ráz podmienky, ale tiefl môffe ís o vetu asovú, kedy tento výraz má charakter príslovkového ur enia asu. Ako v predchádzajúcom prípade, tak aj pri konjunkcii *siempre que* sa na vyjadrenie podmienky vyuffíva oznamovací spôsob. Toto ponímanie demon-trujeme príkladom z korpusu:

*... alteración que se produce siempre que hay intercambio de material genérico entre dos cromosomas...*⁴

S tými istými rtami sa vyuffíva i spojkový výraz *siempre y cuando*, ktorý sme si v tabu ke neuviedli, pretoffe v korpuse sa daný výraz nevyskytuje celistvo, ale práve

---

² REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [15/01/2004]

³ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [13/12/2000]

⁴ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [16/12/2003]

naopak, oddelene. Korpus, s ktorým pracujeme rozli-uje pri zadaní konjunkcie *siempre y cuando* dva spojovacie výrazy - *siempre* a *cuando*. Práve preto sa v danom korpuse vyskytuje celistvý spojkový výraz v zna nom množstve, ktoré by sme mohli prirovna k uflitiu -tylisticky neutrálnych spojok.

S podobným problémom sme sa stretli aj pri spojkovom výraze *a no ser que*, pri ktorom, na rozdiel od predchádzajúceho prípadu, kedy boli výsledky skúmania neadekvátne, nebola ani len možnosť preskúma výsledky, keďže korpus nedokázal rozozna daný spojkový výraz, a teda nepriniesol konkrétne príklady a ani kvantitatívny záver.

o sa však týka spojkových výrazov zachytených v korpuse a uvedených v tabu ke, zo -tylisticky príznakových konjunkcií sa po výraze *siempre que* najastej-šie pouflíva *en caso de que*. Z tabu ky možno spozorova , že pomerne frekventované sú aj spojkové výrazy charakterizované v teoretickej stati 1.3.4, a to *salvo que* a *a menos que*. Naopak najmenej vyskytujúci sa spojkový výraz je práve zo spomenutej skupiny výrazov, íže *excepto que*. V pomyslenom rebrí ku najvyuflívanej-ích spojkových výrazov by sa po predchádzajúcich konjunkciách *salvo que* a *a menos que* umiestnil výraz *sólo si* a potom posledná skupina spojkových výrazov z kapitoly 1.3.3, konkrétne *a condición de que* a *con tal de que*, vynímajúc konjunkciu *siempre que*, kvôli vy-šie uvedeným dôvodom.

Z hľadiska uflívania spojok a spojkových výrazov jednotlivými periodikami je možné pozorova , že denník *El País* pouflíva dané konjunkcie najviac, av-ak táto skuto nos je podmienená aj tým, že korpus disponuje 21 850 dokumentmi uvedeného periodika, ím si tento denník udržíava prvenstvo pred ostatnými periodikami. Zaujímavé však je, že denník *El Mundo* ove a nezaostáva, napriek tomu, že má korpus k dispozícii podstatne menej jeho textov, konkrétne 16 492. Vo viacerých prípadoch má dané periodikum približne rovnaké výsledky pouflívania konjunkcií, vzhľadom na denník *El País*. V jednom prípade, presne povedané pri spojke *si*, sa výsledky úplne zhodujú, o je dos pozoruhodné, nako ko sa v týchto výsledkoch nachádza pä ciferné íslo. V al-om prípade *El Mundo* triumfuje nad periodikom *El País*, kedy vyuflíva viac spojkový výraz *con tal de que*. Rovnako by sme mohli zhodnoti denník *ABC* v závislosti na predchádzajúcom periodiku *El Mundo*. V tomto vzahu možno spozorova o nie o ni-šie hodnoty u denníka *ABC*, o je dos prekvapujúce, že sa v korpuse nachádza

17 264 textov zmieneneho periodika, a teda v porovnaní s denníkom *El Mundo* je to o nie o viac. Takisto v jednom prípade sú výsledky uflitia konjunkcie identické, a to u spojkového výrazu *salvo que*. V iných dvoch prípadoch je vä –í výskyt konjunkcii práve v textoch periodika *ABC*. Ide o výrazy *excepto que* a *como*. Treba doda , fle uvedené periodiká sa publikujú celonárodne, pri om poskytujú v–eobecné informácie z diania krajiny. Z toho vyplýva, fle jazyk pouflívany v daných textoch je spisovný a v–eobecne prijate ný, a teda i jazykový –týl moľno považova za akceptovate ný pri stanovenej analýze. V na–om prípade ide o –týl publicistický, ktorý, ako sme vy–ie spomenuli, je jedným z viacerých jazykových –týlov, ktoré sa od seba odli–ujú kontextami. Práve tie sú základným kritériom faktorov diafázických. Z uvedeného plynie, fle spomenuté faktory sú jedným z dôvodov pouflívania ur itej slovnej zásoby, a teda aj uflívania vymedzených spojok a spojkových výrazov, konkrétne v na–om výskume uflitia konjunkcii –tylisticky neutrálnych. Tým sme priniesli odpove na al–iu z centrálnych otázok úvodnej hypotézy. Zostáva e–te doda , i aj al–ie faktory, diatopické a diastratické, majú vplyv na výber spojovacích výrazov.

V tejto chvíli sa zameriame na ur ité geografické celky, z ktorých kaľdý má svoj územný charakter a jedine né vlastnosti i z h adiska jazykového. Na–u pozornos opä upriamime na kvantitatívne údaje v tabu ke, v ktorej sme zachytili frekvenciu uflitia konjunkcii v textoch dvoch regionálnych periodík. Dospejeme tak k záveru, i faktory diatopické, ktorých kritériom je práve beľné pouflívanie jazyka na ur itom území, podmie ujú uflitie jednotlivých spojovacích výrazov. Ufl po opätovnom nahliadnutí na výsledné hodnoty si môľme v–imnú , fle v regionálnych periodikách, konkrétne v denníkoch *La Vanguardia*, ktorý zastupuje oblas Katalánska, a *La Voz de Galicia*, distribuovaný v oblasti Galície, sa taktieľ preferuje pouflitie –tylisticky neutrálnych výrazov, pri om po et druhej skupiny výrazov, teda –tylisticky príznakových, je podstatne zredukovaný. Je teda zrejmé, fle v územných jednotkách, ktoré sme si uviedli, dominujú spojovacie výrazy –tylisticky neutrálne, konkrétne spojky *si*, *como* a *cuando*, ktoré sa v periodiku *La Vanguardia* vyskytujú v tisíckach prípadoch a v periodiku *La Voz de Galicia* v stovkách. Z uvedeného vychádza, fle pri uflití konjunkcii sa uplat ujú aj faktory diatopické. Sta í ufl len doda , fle korpus disponuje 9 558 dokumentmi denníka *La Vanguardia*, o je zásadne viac ako u periodika *La Voz de Galicia*, ktorého texty sa objavujú v korpuse 852-krát. Na to, fle je v korpuse omnoho menej dokumentov denníka *La Voz de Galicia* v porovnaní s ostatnými uvedenými periodikami, je výskyt

konjunkcii relatívne ve ký. V jednom prípade sa dokonca po et použitých konjunkcii v textoch daných regionálnych periodík zhoduje. Jedná sa o výraz *sólo si*. Korpus uvádza nasledovný príklad vyplývajúci z katalánskeho periodika *La Vanguardia*:

*Podría notarlo en enero, pero sólo si la preparación no es correcta.*⁵

V inom prípade majú tieto dva denníky spoločné to, že sa ani v jednom nevyskytuje daný podmienkový výraz *ó excepto que*.

Napokon sa budeme sústredi na faktory diastratické, ktoré sú výsledkom bežného používania jazyka u určitej skupiny ľudí, ktorí majú spoločné sociálne črty, ako je napríklad vek, ekonomická úroveň alebo pohlavie. My upriamime našu pozornosť práve na spoločenské skupiny z hľadiska pohlavia, pričom budeme skúmať flenskú prílohu k periodikám a muflský denník, a to priamo na aktuálnych internetových portáloch daných periodík. Ako sme si už na začiatku v štádi 2.1.2, vychádzame zo flenskej prílohy *Mujer Hoy* a zo portového denníka *Marca*, pričom sa nazdávame, že prevažná časť z nich je muflského pohlavia. Z oboch periodík sme vybrali 10 textov, v ktorých sme analyzovali použitie spojok a spojkových výrazov. Z celkovo 20 textov, ktoré obsahovali 11 328 slov, prevažovala flenská príloha *Mujer Hoy* pozostávajúca zo 7 339 slov, pričom druhých 10 textov z muflského periodika *Marca* zahrňovalo zvyčajne 3 989 výrazov. Z tohto pomeru možno vyútiť, že flenské periodikum je bohatšie na slovné vyjadrenia, kým muflská populácia preferuje predovšetkým zachytenie podstaty deja, nehovoriac o oblasti portu, v ktorom je nevyhnutné prejsť bez zbytočného odkladu k afliškovi veci. Rovnakú tendenciu je možné pozorovať pri použití podmienkových konjunkcii v daných dokumentoch, v ktorých taktiež prevládajú spojovacie výrazy –tylisticky neutrálne. Na potvrdenie uvedených skutočností uvádzame nasledujúce príklady, ktoré sme vybrali z oboch periodík. Prvý z ukážok sme získali zo flenskej prílohy *Mujer Hoy*:

*Si no puedes dedicarle a tu rutina 'beauty' tantos minutos como te gustaría, aquí tienes la solución.*⁶

---

⁵ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [16/12/2003]

⁶ CANTAL CEÑA. Cómo conseguir una melena con volumen. *Mujer Hoy* [online]. 2015 [cit. 2015-04-04]. Dostupný z WWW: <http://www.mujerhoy.com/belleza/tratamientos/como-conseguir-melena-volumen-864673032015.html>

Druhý príklad zachytávame z muflského denníka *Marca*:

*Si está en condiciones, juega.*⁷

Tabu ka 4: Frekvencia uffitia podmienkových spojovacích výrazov prostredníctvom internetových portálov jednotlivých periodík

Konjunkcia	<i>Mujer Hoy</i>	<i>Marca</i>
Si	36	8
Como	36	11
Cuando	7	4
siempre que	1	-

Ako je v tabu ke vidite né, flenská príloha *Mujer Hoy* vyuffíva pri rovnakom po te textov viac –tylisticky neutrálnych výrazov ako denník *Marca*. V–imnú si treba najmä spojku *si*, ktorá ako jediná z uvedených má len význam podmienky. Ostatné spojky a spojkové výrazy sú sporné, ke fle vyjadrujú aj iné typy viet, ako bolo uvedené v predchádzajúcich prípadoch. Platí v–ak, fle v periodiku flenskom, ako i v muflskom celkovo dominujú –tylisticky neutrálne výrazy, z oho vyplýva, fle taktiefl faktory diastratické majú vplyv na uffitie spojok a spojkových výrazov.

2.2.1.1 Zhodnotenie výskumu uffitia spojok a spojkových výrazov

V celej tejto kapitole sme mali možnosť pozorovať spojky a spojkové výrazy v konkrétnych prípadoch v praxi. Sústredili sme sa na frekvenciu uffitia daných konjunkcií v textoch viacerých periodík, pri om sme pracovali najmä s korpusom Třpanielskej krá ovskej akadémie, ako aj s internetovými portálmi dvoch vybraných periodík. Dosiahnuté kvantitatívne údaje sme uviedli v preh adnej tabu ke, ktorú sme následne dôkladne okomentovali, a tým sme dospeli k odpovediam na predložené otázky a hypotézy z úvodnej stati praktickej asti. Postrehli sme, fle v daných publicistických textoch dominujú –tylisticky neutrálne výrazy, a teda frekvencia uffitia konjunkcií v porovnaní s výrazmi –tylisticky príznakovými nie je rovnaká. Dôvodom je snaha pohotovo priná–a informácie o rozli ných udalostiach, ako aj ovplyv ova a presvied a itate a, o má za následok stru né a pútavé vyjadrovanie a uffívanie neutrálnych prostriedkov, ako sme sa mohli dozvedie v stati 2.1.1, v ktorej sme si

⁷ LUIS AZNAR. Juanfran, el escudero de Simeone. *Marca* [online]. 2015 [cit. 2015-04-03]. Dostupný z WWW: <http://www.marca.com/2015/04/03/futbol/equipos/atletico/1428057890.html>

predstavili pilierový jazykový –týl tohto výskumu. Z uvedeného vyplynulo, že vybraný publicistický –týl vplýva na vo bu spojovacích výrazov, a teda užívanie jednotlivých konjunkcií je podmienené faktormi diafázickými. Dospeli sme k tomuto záveru vďaka skúmaniu vybraných celonárodných denníkov zachytávajúcich všeobecné informácie, pričom sme sa opierali o korpus *CREA*. Jednalo sa o periodiká *El País*, *El Mundo* a *ABC*. Neskôr sme sa venovali používaniu spojok a spojkových výrazov z hľadiska geografického. Na výskum sme znovu použili daný korpus. Pozorovali sme regionálne denníky *La Vanguardia* a *La Voz de Galicia*, z ktorých sme usúdili, že najpoužívanejšie spojovacie výrazy v určitých územných jednotkách sú opäť –tylisticky neutrálne, a teda na vo bu konjunkcii vplývajú i faktory diatopické. Na koniec sme upriamili pozornosť na periodiká vybraných sociálnych skupín. Týmito skupinami sme sa zaoberali z hľadiska pohlavia, takže náš výskum sme realizovali na internetových stránkach španielskej prílohy k periodikám, pod názvom *Mujer Hoy*, a muflského denníka *Marca*. Z analýzy postupne vyplynulo, že taktiež v periodikách stanovených spoločenských skupín dominujú –tylisticky neutrálne výrazy, ktorých užitie sa dá vnímať ako výstifné a pohotové, čo je jednou zo základných spomínaných tendencií publicistického –týlu. Preto aj faktory diastratické ovplyvňujú výber konjunkcií. Analyzovaním jednotlivých spojovacích výrazov sme dospeli k odpovediam na kľúčové otázky tejto praktickej úasti: zahrňujúce frekvenciu užitia spojovacích výrazov, ako aj dôvody ich výberu, do ktorých tiež spadajú stanovené faktory.

2.2.2 Frekvencia užitia podmienkových spojok a spojkových výrazov a užívanie slovesných tvarov a spôsobov

V tejto úasti sa budeme zaoberať výskumom spojovacích výrazov, ktoré majú význam výlučne podmienkový. Upríme pozornosť na frekvenciu podmienkových konjunkcií, z ktorej budeme vychádzať pri analýze užitia slovesných tvarov a spôsobov spätých s danými konjunkciami, čím dosiahneme určité výsledky, ktoré budeme môcť porovnať s údajmi uvedenými v úasti teoretickej. Zmienené spojky a spojkové výrazy budeme opäť skúmať v publicistických textoch, pričom budeme vychádzať z dokumentov dvoch španielskych periodík zaznamenaných v korpuse Španielskej kráľovskej akadémie. Konkrétne pôjde o denník *La Vanguardia*, v ktorom budeme pozorovať podmienkovú spojku *si*, a to z dôvodu nadmerného výskytu tejto konjunkcie v spomínanom korpuse, kvôli čomu je potrebné obmedziť vyhodňovanie danej spojky aj na úroveň zmienenej

regionálneho periodika, pri ktorom je možné detailne nahliadnuť na konkrétne prípady. Kvantitatívne výsledky vyhadávania danej spojky sú zachytené v kapitole 2.2.1, v tabuľke 3. Druhým periodikom bude *El País*, do ktorého je prostredníctvom korpusu možné nahliadnuť a podrobne pozorovať vety ostatné podmienkové spojkové výrazy, vďaka čomu nie je nutné viac rámcovo vyhadávať konjunkcie. Zaoberať sa budeme predovšetkým najzákladnejšou podmienkovou spojkou *si* a následne ostatnými spojkovými výrazmi vyjadrujúcimi podmienku, pri ktorých si podrobne uvedieme príklady predložených informácií, pričom vynecháme konjunkcie, ktoré môžu vyjadrovať iné typy viet a ich identifikácia môže byť sporná a nejednoznačná, ako sme poznamenali v štádi 2.2.1, kde sme uviedli, že nie vždy sa dá uplatniť spôsob oznamovací výluček na vyjadrenie podmienky a zároveň spôsob spojovací na vyjadrenie iných významov než podmienkových. Týka sa to spojkových výrazov *como*, *cuando* a *siempre que*. Výrazy *siempre* y *cuando* a *a no ser que* neuvádzame z dôvodov predložených pri zmienených konjunkciách taktiež v štádi 2.2.1. Kvantitatívne údaje výhradne podmienkových spojok a spojkových výrazov predkladáme v nasledujúcej tabuľke, ktorú si následne bližšie predstavíme.

Tabuľka 5: Frekvencia podmienkových konjunkcií a užitie slovesných časov a spôsobov

Konjunkcia	Podm. veta	Prít. ind.	Min. ind.	Predp. subj.	Prít. subj.	Predm. subj.	Min. subj.	Iné
Si	164	127	15	-	-	4	11	7
sólo si	26	20	2	-	-	-	3	1
a condición de que	21	-	-	-	17	-	4	-
con tal de que	21	-	-	-	18	-	3	-
excepto que	2	-	-	-	2	-	-	-
salvo que	54	-	-	3	40	1	9	1
a menos que	58	-	-	3	46	1	8	-
en caso de que	121	-	-	3	73	4	41	-

Táto tabuľka nám približuje počet príkladov užitia spojok a spojkových výrazov v podmienkových vetách, ako aj použitie slovesných časov a spôsobov, ktoré sa spájajú

s vybranými konjunkciami, a teda sa využívajú v predvetí podmienkových viet v spomínaných publicistických textoch. Ufí pri prvých kvantitatívnych hodnotách vo vertikálnom usporiadaní, pod názvom šPodmienková vetaõ, skrátene šPodm. vetaõ, môfeme spozorova po et viet, v ktorých sa vyskytuje daný spojovací výraz vyjadrujúci podmienku. Ostatné vertikálne prie inky zachytávajú slovesné asy a spôsoby vyufíté s ur itou konjunkciou. V prie inku šIneõ sú zaznamenané tie asy a spôsoby, ktoré sú vyufíté v daných vetách pre vyjadrenie podmienky, av-ak ich ufitie je pomerne zriedkavé a nízke, takže ich výskyt si priblífime pri konkrétnych konjunkciách, s ktorými sa spájajú.

2.2.2.1 Analýza podmienkovej spojky *si*

Ako prvú si priblífime najv-eobecnej-íu a najpouffívanej-íu podmienkovú spojku, spojku *si*. Ufí z uvedenej tabu ky je zrejmé, fe táto konjunkcia je najfrekventovanej-ía oproti ostatným vybraným spojkovým výrazom, av-ak preda sa nedá hovori o pomere v porovnaní so zvy-nými konjunkciami, ke fe, ako bolo uvedené, sme danú spojku *si* pozorovali v odli-nom periodiku nefí v-etky ostatné. Z dosiahnutých výsledkov v-ak bolo možné dospie k záveru, v ktorom sa odzrkadlilo ufitie ur ítých slovesných asov a spôsobov, ktoré si následne predstavíme. Z celkového množstva 271 textov denníka *La Vanguardia*, v ktorých korpus zaznamenal spojku *si* bolo možné detailne nahliadnu na 265 textov s danou konjunkciou, pri om bolo 58 prípadov, kedy sa nejednalo o podmienku, o potvrdzuje nasledujúci príklad:

*Explicó que esta parada complica la situación y no se sabe si la fecha de apertura será esta semana.*⁸

Okrem toho, al-ích 6 prípadov bolo zaznamenaných v galícijskom jazyku, kvôli omu sme ich blif-íe ne-pecifikovali. Napokon sme spozorovali 37 textov, v ktorých boli vyufíté spojkové výrazy *si bien*, *como si*, *por si*, *por si acaso* a *sólo si*, a teda ne-lo výlu ne o spojku *si*, preto sme tieto prípady nezarátali do kvantitatívneho s ítania ufitia spojky *si*. Uvádzame príklady prvých dvoch zmiených výrazov:

*...los informes forenses hablan de una persona con problemas mentales, si bien es responsable de sus actos.*⁹

⁸ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [18/12/2000]

*Se actuó con una rapidez sospechosa, como si esa devolución fuese el asunto más urgente de la historia.*¹⁰

Po odrátaní uvedených množstiev, ktoré nesúviseli s požadovanými výsledkami, sme dospeli ku finálnemu počtu viet, v ktorých sa uplatnila spojka *si* a ktoré boli výhradne podmienkové. Reč je o 164 podmienkových vetách, ktoré si teraz priblížime z hľadiska užitia slovesných časov a spôsobov. V korpuse *CREA* sme v textoch periodika *La Vanguardia* postrehli v predvetí podmienkových viet najväčší výskyt slovíes v prítomnom indikatíve, konkrétne 127 prípadov, ktoré vyjadrujú reálnu podmienku v prítomnosti, respektíve v budúcnosti, ako potvrdzuje príklad z korpusu:

*...“si se abren esas diligencias, el presidente de la Diputación estará a disposición de la fiscalía“.*¹¹

Taktiež sa so spojkou *si* využíva minulý indikatív, ktorý je druhý najvyškytovanější slovesný spôsob, hoci jeho výskyt je podstatne nižší než u predchádzajúceho indikatívu. Presné hodnoty môžeme vidieť v tabuľke 5, ktorá prezrádza výskyt 15 viet so zmieneným minulým indikatívom, pričom tieto vety vyjadrujú uskutočnenú podmienku, ako dosvedčuje príklad:

*...pese a que el patrón del barco asegura que tenía en su poder la documentación para entregar en la aduana y que si la compañía quería descargar en Aldán, puerto habilitado, era para evitar el conflicto de estibadores.*¹²

V podmienkových vetách, ktorých predvetie je uvedené spojkou *si*, sa v korpuse vyskytuje aj predprítomný a predminulý oznamovací spôsob. Obidva tieto typy slovesného spôsobu sú zastúpené v skromnom počte, a teda korpus zaznamenáva po jednej vete vyjadrujúcej reálnu podmienku. Zmienené množstvo je zaznamenané

---

⁹ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [1991]

¹⁰ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [29/12/2004]

¹¹ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [15/01/2004]

¹² REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [30/10/1991]

v tabu ke . 5, konkrétne v prie inku šInéõ. Príklady zmie ujeme v poradí, v akom sme dané spôsoby uviedli:

*IU pide al Tribunal de Cuentas que aclare si se han condonado créditos al PSOE.*¹³

*...si no había firmado su confirmidad a este acuerdo era porque no le urgía hacerlo...*¹⁴

Ten istý po et si v-ímame pri uffití slovesa v budúcom ase indikatívu, ako aj v budúcom ase subjunktívu, pri ktorých sme v asti teoretickej zmienili, fle po spojke si nikdy nemôflu by uffívané. V praxi sa spomenuté asy a spôsoby nie asto, ale predsa vyskytujú, o dosved ujú príklady, ktoré predstavujeme v poradí zmienených slovesných asov a spôsobov:

*Ignoramos si veremos esa temida imagen de camiones que llevan los papales...*¹⁵

*EDP considera además que el acudir a la vía arbitral entraña la lógica retirada de cualquier recurso administrativo y jurisdiccional si los hubiere.*¹⁶

Naopak al-ie pouffité slovesné asy a spôsoby sú v súlade s informáciami predlofenými v teoretickej asti, a to uffitie minulého spojovacieho spôsobu v podobe imperfekta subjunktíva a predminulého spojovacieho spôsobu, teda pluskvamperfekta subjunktíva. Tu sú príklady obidvoch slovesných spôsobov:

*¿Cree que conseguiría triunfar si tuviera que hacerlo ahora?*¹⁷

*...si lo hubieran sabido, no habrían disparado...*¹⁸

---

¹³ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [1991]

¹⁴ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [30/10/1991]

¹⁵ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [29/12/2004]

¹⁶ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [30/10/1991]

¹⁷ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [15/01/2004]

¹⁸ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [15/01/2004]

Obidva tieto slovesné typy sa okrem svojho bežného užitia vyskytujú aj v zmieanej podmienke, kde sloveso v predvetí vyúsťva imperfektum subjunktíva a v závetí práve pluskvamperfektum subjunktíva, ako môžeme vidieť v príklade vybranom z korpusu:

*...si se tratara de una regata oficial, hubiera sido tercero...*¹⁹

V ďalších troch prípadoch nie je pri spojke *si* explicitne vyjadrené sloveso. Tieto prípady sú zachytené v tabuľke v prílohu 3, z ktorých sme vybrali nasledovný príklad:

*Lo que ocurre es que a esta gente también le gustará que haya programas formativos, si no para ellos sí para que los vean sus hijos.*²⁰

Z uvedených skutočností môžeme spozorovať, že údaje z oblasti teoretickej platia, hoci v bežnom publicistickom použití nastáva istý posun, keď sa vyúsťvajú aj slovesné formy a spôsoby doposiaľ nezmiernené a tieh, ktoré sú v koncepciách gramatikov neprijateľné.

2.2.2.2 Analýza podmienkového spojkového výrazu *sólo si*

Podobne sa vyúsťva i nasledujúci podmienkový spojkový výraz *sólo si*, pri ktorom dominuje prítomný indikatív zachytávajúci reálnu podmienku v prítomnosti alebo budúcnosti, nachádzajúci sa v 20 publicistických textoch. V oboch a menom zastúpení, konkrétne v dvoch dokumentoch, sa vyskytuje minulý oznamovací spôsob taktiež vyjadrujúci podmienku uskutočniteľnú, v tomto prípade v minulosti. Ako príklady uvádzame vety v poradí zmienovaných slovesných spôsobov:

*“Eso lo podemos hacer sólo si precisamos los puntos que nos unen.”*²¹

*...la misión visitaría Suva (capital de Fiyi) sólo si era invitada por el gobernador general...*²²

¹⁹ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [23/11/1991]

²⁰ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [15/01/2004]

²¹ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [02/02/1989]

²² REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [01/06/1987]

alej sme v korpuse postrehli minulý spojovací spôsob, prostredníctvom ktorého sa vystihuje druhý typ podmienky, a to podmienka ireálna, ktorá je v korpuse zastúpená v troch textoch periodika *El País*. Výstifným príkladom je nasledujúca veta:

*No obstante, comentó que "sólo si lo pidiera la presidenta de Filipinas, Corazón Aquino –estoy prácticamente convencido de que no lo hará-"; dijo, "el Gobierno se planteará el problema".*²³

Spomenuté možnosti uflitia slovesných asov a spôsobov vyjadrujúce rôzne typy podmienky sú zaznamenané v asti teoretickej, kde sme okrem iného zmienili, že asy a spôsoby sa pri tomto spojkovom výraze vyuffívajú rovnako ako pri spojke *si*. Platí teda, že pod a teoretickej koncepcie by sa nemal daný výraz vyskytovať s budúcim asom, ktorý sa však v praktickom uflití objavuje v jednom prípade, takže ho zachytávame v prie inku iných slovesných asov a spôsobov. Okrem tejto výnimky všeobecne platia údaje na rtnuté v asti teoretickej. Tu je spomenutý príklad:

*La cuestión a dilucidar es por tanto sólo si el saliente, ya con fecha de caducidad predeterminada, conservará en su mano fuerza para imponer al propio partido el candidato...*²⁴

2.2.2.3 Analýza podmienkových spojkových výrazov *a condición de que* a *con tal de que*

Nasledujúce podmienkové spojkové výrazy kompletne potvrdzujú teoretické údaje z kapitoly 1.3.3, kde sme si charakterizovali, okrem iného, uflitie konjunkcii *a condición de que* a *con tal de que*, ktoré si v tejto chvíli predstavíme z h adiska praktického. Prvý spojkový výraz, *a condición de que*, sme vo význame podmienky zachytili v 21 textoch korpusu, z oho v 17 dokumentoch sme spozorovali pouflitie prítomného subjunktívu vyjadrujúceho, rovnako ako u predchádzajúcich konjunkciách, uskuto nite nú podmienku v prítomnosti alebo budúcnosti. Vo zvy-ných textoch sa uplatnil minulý

---

²³ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [02/04/1986]

²⁴ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [24/09/2002]

subjunktív predstavujúci ireálnu podmienku v prítomnosti, prípadne budúcnosti. Uvedené slovesné spôsoby dosvedujú príklady:

*...la intensidad de experiencias que pueden encontrarse en cualquier lugar a condición de que se tengan los ojos muy abiertos...*²⁵

*Podríamos tener dos izquierdas a condición de que sus programas fuesen lo bastante diferentes como para competir por separado y lo bastante parecidos como para gobernar juntas.*²⁶

Ten istý spojovací spôsob, minulý subjunktív, vyjadroval v určitých prípadoch podmienku v minulosti. Dokazuje to i tento príklad:

*El director general pidió entonces que se rescindiera su contrato especial, pero a condición de que él pudiera seguir trabajando dentro de la Caja como jefe de primera.*²⁷

Rovnaké užitie slovesných spôsobov a spôsobov sme zaznamenali pri spojovom výraze *con tal de que*, ktorý sa taktieľ nachádzal v 21 prípadoch, pričom prítomný spojovací spôsob sme postrehli v 18 textoch. Zvyčajne bol tvorený minulým subjunktívom. Pri týchto dvoch podmienkových konjunkciách je možné si všimnúť, že praktické využitie výrazov je zhodné s teoretickými koncepciami, pričom nedochádza k žiadnym výnimkám, respektíve nezrovnalostiam v súvislosti s užitím daných spojových výrazov v publicistických textoch, ako môžeme vidieť v príkladoch:

*No me preocupan, con tal de que sean los justos...*²⁸

*...no me importaría nada que fuese muchísimo más franquista con tal de que escribiera un poco mejor.*²⁹

---

²⁵ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [21/05/1997]

²⁶ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [11/09/1997]

²⁷ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [02/02/1987]

²⁸ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [05/05/1976]

²⁹ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [01/11/1980]

2.2.2.4 Analýza podmienkových spojkových výrazov *excepto que, salvo que* a *a menos que*

V tomto momente si priblížime praktické užívanie spojkových výrazov charakterizovaných v teoretickej stati 1.3.4, pričom sa budeme zaoberať konjunkciami *excepto que, salvo que* a *a menos que*. Pri výskytých týchto troch spojkových výrazoch sa na vyjadrenie podmienky preferuje užitie spojovacieho spôsobu, avšak pri každom z daných výrazov sa v textoch periodika *El País* vyskytol indikatív. V týchto prípadoch sme spozorovali, že vety stratili význam podmienky. Týka sa to uľ prvej zmienenej konjunkcie *excepto que*, ktorá bola použitá v siedmich prípadoch, avšak len v dvoch z nich sa jednalo o spojenie s prítomným subjunktívom:

*Yo no le tocaría el trigémino al monstruo, excepto que pretendan la triplicación del funcionariado.*³⁰

Ostatné texty registrujú predprítomný, prítomný a minulý oznamovací spôsob nevyjadrujúc podmienku.

Druhý uvedený výraz *salvo que* má v korpuse podstatne väčší výskyt. Nachádza sa v 63 publicistických textoch, z čoho 54 prípadov má charakter podmienky. V týchto textoch dominuje prítomný subjunktív, ktorý sa nachádza v 40 textoch, z ktorých čerpáme nasledujúci príklad:

*...está prohibido fumar en los lugares públicos salvo que se habiliten zonas especiales para ello.*³¹

Objavuje sa i subjunktív predprítomný, predminulý a minulý, ktorých hodnoty nájdeme v tabuľke 5 a príklady predkladáme v poradí, v akom boli spomenuté slovesné spôsoby:

*...pero aún es más incomprensible el que no se quiera explicar de dónde procede el dinero, salvo que la improvisación se haya convertido en la norma...*³²

³⁰ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [01/08/1986]

³¹ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [14/06/2004]

³² REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [01/04/1989]

*Sigmund Freud, ... ha creado ya en el ámbito de la mitificación pop, salvo que los ladrones hubieran decidido culturizarse...*³³

*...al ser preguntado sobre la posibilidad de reciclar el programa para semanas posteriores, que "se podría emitir, salvo que perdiera actualidad".*³⁴

Posledným spojkovým výrazom tejto skupiny je konjunkcia *a menos que*, ktorá je zachytená v 58 podmienkových vetách, z celkového počtu 59 viet, v ktorých sa vyskytuje daný výraz. V chýbajúcom jednom texte sa objavuje prítomný oznamovací spôsob, pričom táto veta nemá podmienkový ráz. V ostatných 58 dokumentoch prevláda prítomný subjunktív, v zastúpení 46 textov, z ktorých vyberáme príklad:

*Escocia se irá por su lado a menos que fracase el proyecto de la moneda única...*³⁵

Druhý najpočetnejší je minulý subjunktív vyskytujúci sa v 8 prípadoch, potom predprítomný spojovací spôsob v troch textoch a nakoniec subjunktív predminulý, ktorý sa objavuje v jednom dokumente. V tomto poradí pridávame príklady:

*Los acuerdos tomados en cada sección eran ejecutivos, a menos que se recibiera orden...*³⁶

*...el paciente es considerado sano a menos que haya tenido alguna de las enfermedades citadas...*³⁷

*...una decisión de este tipo no podría llevarse a cabo a menos que Gorbachov hubiera perdido completamente control del partido.*³⁸

---

³³ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [03/08/1977]

³⁴ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [01/06/1984]

³⁵ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [16/04/1997]

³⁶ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [05/07/1978]

³⁷ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [02/06/1988]

³⁸ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [02/06/1989]

Môžeme podotknúť, že aj táto skupina podmienkových spojkových výrazov spadá a teoretické predpoklady, keďže v praktickom užití dominuje spojovací spôsob. Mohli sme si v rámci, keďže s danými konjunkciami sa spája aj indikatív, avšak v tomto prípade veta stratila význam podmienky.

2.2.2.5 Analýza podmienkového spojkového výrazu *en caso de que*

Posledným podmienkovým spojkovým výrazom, ktorý si predstavíme, je výraz *en caso de que* vyskytujúci sa v 121 dokumentoch denníka *El País*. Vybraná konjunkcia je v praktickom užití výhradne spätá so spojovacím spôsobom. Ako vo väčšine podmienkových konjunkcií, aj pri tomto výraze má najväčší výskyt prítomný subjektív nachádzajúci sa v 73 dokumentoch, alej sa tiež objavuje minulý subjektív v 41 textoch, následne predminulý spojovací spôsob v štyroch a konečne subjektív predprítomný v troch prípadoch. Zmienené slovesné formy a spôsoby vyjadrujú typy podmienok, ktoré sú zachytené v rámci teoretickej, a to reálnu podmienku v prítomnosti, a budúcnosti v prípade predprítomného a prítomného subjektíva, pričom pre obidva zmienené slovesné spôsoby uvádzame príklady:

*La Unión del Pueblo Canario, por otro lado, considera que, en caso de que esta tarde no se haya producido una respuesta positiva de los socialistas, quedaría confirmada la configuración de una nueva mayoría municipal...*³⁹

*Al contrario, esa comisión sólo actuará en caso de que fracasen las negociaciones entre las partes...*⁴⁰

Takticky sme postrehli nereálnu podmienku v prítomnosti vyjadrenú minulým subjektívom, ktorý je tiež využívaný na prejavenie danej podmienky v minulosti. Predstavujeme teda príklad ireálnej podmienky v prítomnosti a následne v minulosti:

...se celebrarán conversaciones entre las autoridades monetarias de diversos países para discutir asuntos de la máxima importancia, entre los que se cuenta

³⁹ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [02/08/1980]

⁴⁰ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [17/03/2003]

*la posibilidad de una intervención concertada de los bancos emisores en el mercado de oro en caso de que volvieran a producirse fluctaciones...*⁴¹

*Este comunicado recomendaba a la población que, en caso de que volvieran a producirse vuelos nocturnos de aviones militares, „apagaran las luces y encendieran la radio“.*⁴²

Posledný uflitý slovesný spôsob vyjadrujúci nereálnu podmienku v minulosti, hoci v jednom prípade spätý s prítomnosťou, je predminulý subjuktív. Pre príklad obidvoch typov použitia uvádzame nasledujúce vety:

*...fuentes diplomáticas españolas habían comentado ya las pasadas semanas que, en caso de que lo hubieran solicitado, la concesión de asilo político no habría sido fácil...*⁴³

*...en caso de que se hubiera entablado algún contacto entre estos dos policías y ETAm, “lo sería siempre a título particular y nunca en nombre de un Gobierno de España”.*⁴⁴

Konjunkcia *en caso de que*, rovnako ako predchádzajúce podmienkové spojkové výrazy, sa v praxi používa tým istým spôsobom, ako bolo uvedené v časti teoretickej, kde sme spomenuli, keďže pre tento výraz platia rovnaké pravidlá pre používanie slovesných tvarov a spôsobov na vyjadrenie podmienky, ako u ostatných spojkových výrazov.

---

⁴¹ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [09/02/1980]

⁴² REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [02/05/1980]

⁴³ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [02/10/1984]

⁴⁴ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [01/12/1984]

2.2.2.6 Zhodnotenie výskumu ufitia podmienkových spojok a spojkových výrazov a ufitiania slovesných časov a spôsobov

Ciele om tejto druhej analýzy bolo identifikovať a priblížiť konkrétne praktické ufitie podmienkových spojok a spojkových výrazov v publicistických textoch prostredníctvom korpusu Tšpanielskej kráľovskej akadémie. Zamerali sme sa na frekvenciu výhradne podmienkových viet, v ktorých sa uplatňovali dané konjunkcie späté s určitými slovesnými časmi a spôsobmi. Vychádzali sme z dvoch španielskych periodík, *La Vanguardia*, v ktorom sme skúmali spojku *si* a *El País*, kde sme pozorovali ostatné spojkové výrazy. Dosiahli sme kvantitatívne hodnoty, ktoré sme uviedli do prehľadnej tabuľky, čo bolo v konečnom dôsledku vyjadrením ufitia časov a spôsobov viazaných sa na istú konjunkciu. Počas celého skúmania sme prirovnávali dosiahnuté výsledky s poznatkami uvedenými v oblasti teoretickej, pričom pri každom spojovacom výraze sa potvrdili údaje z koncepcií gramatikov, hoci v niektorých prípadoch došlo k miernym nezrovnalostiam. Týkalo sa to napríklad spojky *si*, pričom sme pozorovali ufitie budúceho času indikatívu, ako aj subjektívu, ktoré sú podľa gramatikov neprijateľné. Taktiež výraz *sólo si* sa v jednom prípade spájal s budúcim časom oznamovacieho spôsobu. Následne ufitie konjunkcii *a condición de que* a *con tal de que* bolo priam ukážkové, keďže tieto výrazy sa vyskytovali len s dvomi slovesnými spôsobmi vyjadrujúcimi obidva typy podmienky, vďaka čomu nevznikol nesúlad s teoretickou časovou. Avšak pri spojovom výraze *excepto que* sme si všimli len dva prípady, kedy išlo o podmienkové vety, avšak konjunkcie z rovnakej skupiny výrazov *salvo que* a *a menos que* zaznamenali podstatne viac prípadov, takže sa výsledky ufitia časov a spôsobov spätých s týmito výrazmi môžu považovať za vierohodné. Daná skupina konjunkcii vyhovovala pre vyjadrenie podmienky spojovací spôsob rôznych časov, čím sa prejavila rozmanitosť ich používania. Táto skutočnosť platí aj o poslednej analyzovanej konjunkcii *en caso de que*, ktorá bola zaznamenaná v reálnej podmienke v prítomnosti a budúcnosti a v ireálnej podmienke v prítomnosti a v minulosti. Na záver môžeme povedať, že cieľ tohto výskumu sme splnili a priniesli konkrétne výsledky dosvedčujúce poznatky v oblasti teoretickej, čím sme obidve hlavné oblasti, teoretickú a praktickú, vzájomne prepojili, a tým vytvorili závislosť jednej oblasti na druhej.

ZÁVER

Hlavným cieľom tejto záverečnej práce bola charakteristika podmienkových vzťahov a ich frekvencia praktického použitia. Počas celej práce sme zvlášť pozornosť venovali najmä spojokám a spojkovým výrazom používaným v podmienkových vetách a slovesným tvarom a spôsobom spätých s danými výrazmi. Touto problematikou sme sa zaoberali v dvoch častiach, konkrétne v časti teoretickej, ako aj v časti praktickej. Naším úsilím bolo priniesť teoretické poznatky, preskúmať reálne využitie pojednávaných pojmov a následne porovnať výsledky oboch častí.

K realizácii tohto snaženia sme pristúpili postupnými krokmi najprv v časti teoretickej, v ktorej sme priniesli podrobné informácie o podmienkových vetách, pričom sme vychádzali z koncepcií vybraných španielskych a francúzskych lingvistov. Na základe daných publikácií sme charakterizovali základné pojmy smerujúce k problematike podmienky, na ktorú sme sústredili logickú postupnosť jednotlivých kapitol celej teoretickej časti. Najprv sme si predstavili charakteristiku a delenie súvetia, potom sme sa venovali podrobnému súvetiu, pričom sme sa zamerali najmä na podmienkové súvetie príslovkových podmienkových. Tým sme sa dostali k podmienke, ktorú sme priblížili z hľadiska viacerých gramatikov, čím sme prispeli k rozmanitosti názorov na danú problematiku. Konkrétne nás ovplyvnili nasledovní lingvisti: Alarcos Llorach, Báez San José, Dubský a Králová, Gómez Torrego, Matte Bon, Montolio, Španielska kráľovská akadémia, Zavadil a Čermák. Ide o sa týka odlišností, jednou z nich je pomenovanie podmienkových okolností, čím sa vnímanie podmienky Zavadilom a Čermákom (2010:520) líši od koncepcií iných gramatikov.

Ďalšie rozdiely sme zaznamenali v časti 1.2. Okrem rozličných teórií sme priniesli i príklady autorov, alej sme zmienili typy podmienok a tieň spojky a spojkové výrazy, prostredníctvom ktorých sa uvádzajú podmienkové vety obsahujúce podmienku. Tým sme nadviazali na nasledujúcu súbornú kapitolu, v ktorej sme si podrobne špecifikovali jednotlivé podmienkové spojovacie výrazy, konkrétne najzákladnejšiu spojku *si*, následne spojkové výrazy *sólo si*, *a condición de que*, *con (tal de) que*, *siempre que*, *siempre y cuando*, *a no ser que*, *excepto que*, *salvo que*, *a menos que*, *(en) caso de que* a ako posledné spojky *como* a *cuando* taktiež vyjadrujúce podmienku. Poznatky o daných konjunkciách sme čerпали najmä z publikácie Matte Bona (1999), ktorý prehľadne priniesol údaje o danej tematike, avšak priestor sa nechal i pre koncepcie

ostatných hispanistov. Vďaka nim sme si mohli priblížiť užitie daných podmienkových spojovacích výrazov, pričom každá skupina konjunkcií sa používa za odlišných okolností a v rozličných situáciách. Niektoré výrazy sa tiež dajú chápať aj s inými typmi podrobovacieho súvetia, ako je to v prípade spojok *como* a *cuando*. Rovnaké je však vnímanie a rozlišovanie dvoch typov podmienky, a to podmienky reálnej a ireálnej. Taktiež sme si priblížili použitie slovesných foriem a spôsobov, ktoré sa spájajú so spojovacími výrazmi. Dospeli sme k záveru, že rovnako vyúsťujú dané formy a spôsoby konjunkcie *si*, *sólo si* a *cuando*, pričom dominuje pre vyjadrenie reálnej podmienky indikatív, zatiaľ čo pri druhej skupine výrazov, ktoré majú totožné užitie foriem a spôsobov a ktoré predstavujú zvyčajné konjunkcie, sa na vyjadrenie rovnakého typu podmienky uskutočňuje, vyúsťujú subjektív. Ku vyšším zmienam sme uviedli príklad z publikácií gramatikov. Následne sme sa v našich teoretických poznatkoch posunuli ďalej, pričom sme sa zaoberali vyjadrením podmienky iným spôsobom, než za použitia spojok a spojkových výrazov, a to všeobecnou, neosobnou formou. Cieľom tejto štúdie bolo rozšíriť a prehĺbiť poznatky o problematike podmienkových viet. Keďže nie je tohto ústného cieľa a sme pristúpili pojednávaním o polovetných konštrukciách, konkrétne sa jednalo o väzby predložiek *de*, *a*, *con* s neurčitkom slovesa a následne konštrukcie s prechodníkom a prídavnými. Posledná kapitola teoretickej časti, ktorá hovorila o vyjadrení podmienky, bola štúdiom užívaní slovesných foriem a spôsobov, ktorá slúžila na zopakovanie dosiahnutých poznatkov, ako aj na prinesenie nových údajov o tejto téme. Napokon sme zhrnuli informácie celej teoretickej časti a prešli na časť praktickú.

V druhej, praktickej časti sme analyzovali reálne užitie jednotlivých spojok a spojkových výrazov konkrétne v publicistických textoch, pričom sme vychádzali z aflixkovej hypotézy, ktorá pozostávala z otázok uvedených v úvodnej štúdie praktickej časti. Pokúsili sme sa zistiť, či je rovnaký výskyt spojok a spojkových výrazov alebo sú niektoré dominujúce, a teda či prevládajú výrazy *tylisticky* neutrálne alebo naopak, *tylisticky* príznakové. Taktiež sme sa snažili priniesť dôvod danej preferencie, pričom sme preskúmali vplyv faktorov diafázických, diatopických a diastratických. Kým sme však dospeli k zodpovedaniu zmienených centrálnych otázok v prvej z dvoch analýz, predstavili sme si nami vybraný jazykový materiál, a teda materiál publicistický a tiež materiál, s ktorým sme pracovali. Konkrétne sme sa primárne zamerali na elektronickú podobu publicistických španielskych textov zachytených v korpuse ^{TM}španielskej kráľovskej akadémie, ako aj na texty vybraných periodík dostupných na príslušných

internetových portáloch. In-piráciu pre výber periodík sme čerpali z výskumu EGM zverejneného na stránke Asociácie pre výskum komunikačných prostriedkov, vďaka ktorému sme sa rozhodli pre periodiká *El País*, *El Mundo*, *ABC*, *La Vanguardia*, *La Voz de Galicia*, *Mujer Hoy* a *Marca*. Následne sme sa pustili do dvoch analýz, pričom v prvej z nich sme skúmali všeobecnú frekvenciu užitia spojok a spojkových výrazov v textoch daných periodík. Dosiahnuté kvantitatívne údaje sme priniesli v prehľadnej tabuľke, ktorej hodnoty sme podrobne interpretovali, čím sme dospeli k odpovediam na predstretú centrálnu otázku. Spozorovali sme, že v skúmaných publicistických textoch nie je rovnaké užitie -tylisticky neutrálnych výrazov a -tylisticky príznakových, pričom prevládajú prvé zmienené výrazy, a teda -tylisticky neutrálne. Dôvodom môže byť vplyv publicistického štýlu, ktorý preferuje stručné a výstižné vyjadrovanie a užívanie neutrálnych prostriedkov, najmä spojovacích výrazov, takže užitie jednotlivých spojok a spojkových výrazov je podmienené faktormi diafázickými. Avšak sme pozorovali spojovacie výrazy z hľadiska geografického, a to v dvoch regionálnych denníkoch, *La Vanguardia* a *La Voz de Galicia*, v ktorých sme taktiež zaznamenali prevahu -tylisticky neutrálnych výrazov, pričom výskyt výrazov -tylisticky príznakových bol podstatne zredukovaný. Môžeme dodať, že v daných územných jednotkách prevládajú neutrálne výrazy, a teda vplývajú faktory diatopické. Konečne sme sa venovali skúmaniu dvoch periodík z hľadiska bežného užitia jazyka istej sociálnej skupiny, v ktorom prípade sme zacieleni na kritérium pohlavia, konkrétne sme pozorovali užitie výrazov v španielskej prílohe k periodikám a v portovom denníku, pričom sme predpokladali väčšiu muškulositu. Z tohto výskumu vyplynulo, že španielske periodikum je celkovo bohatšie na slovné vyjadrenia a aj na výrazy -tylisticky neutrálne, kým muškulosé periodikum preferuje zachytenie podstaty deja, avšak i v tomto prípade dominujú výrazy neutrálne, a teda i faktory diastratické. Analýzou jednotlivých konjunkcií sme docielili zodpovedanie aflixových otázok úvodnej state praktickej časti a predloženie kvantitatívnych hodnôt frekvencie užitia výrazov. Následne nás čakala druhá a zároveň posledná analýza tejto práce, v ktorej sme sa zamerali práve na podmienkové spojovacie výrazy. Počas tejto analýzy sme dosiahnuté výsledky porovnávali k teoretickým poznatkom. Pri každom podmienkovom spojovacom výraze sa potvrdili informácie z koncepcií lingvistov, avšak v niektorých prípadoch došlo k nezrovnalostiam, ako napríklad pri spojke *si*, kedy bol použitý budúci a subjunktívny a subjunktívny, čo Bález San José, Dubský a Králová (1999:205) považujú za neprijateľné, ako môžeme vidieť v kapitole 1.3.1. Tiež pri výraze *sólo si* sa vyskytol

budúci as indikatívu, čo nie je v zhode s asou teoretickou, v ktorej sme uviedli, že užitie slovesných asov a spôsobov tohto výrazu je rovnaké ako pri spojke *si*, a teda posledne zmienení autori odmietajú, ako sme mohli vidieť, daný slovesný as a spôsob v závislosti na spojke *si*. Tejto problematike sme sa venovali v štádi 1.3.2. Ostatné pozorované spojkové výrazy potvrdili, že teoretické znalosti platia i v praktickom využití, keďže nedošlo k žiadnym výnimkám použitia výrazov.

Na záver môžeme dodať, že sme priniesli teoretické poznatky o podmienkových vzťahoch, ktoré sme neskôr preskúmali v praktickom užití, a tak dospeli ku konkrétnym výsledkom oboch štádií, ktoré sme navzájom porovnali. Počas celej práce sme väčšiu pozornosť venovali podmienkovým spojkám a spojkovým výrazom, ako aj slovesným asom a spôsobom, ktorých teoretické užitie sa odzrkadlilo v praxi, pričom sme zachytili konkrétne kvantitatívne hodnoty frekvencie ich užitia, spojené s popisom dosiahnutých výsledkov. Touto uvedenou realizáciou sme dosiahli cieľ našej práce.

RESUMEN

El tema central de la presente tesis es la condición y la expresión de las relaciones condicionales en el español actual. Concretamente se trata de las oraciones subordinadas condicionales que consisten en las conjunciones condicionales y los tiempos y modos verbales a los que prestamos más atención durante todo el trabajo.

El objetivo de la tesis es aportar los conocimientos sobre dichas oraciones condicionales y sobre sus componentes a los que nos dedicamos y analizar su frecuencia del uso real. La aportación la vemos en la comparación de los resultados obtenidos en el análisis con los datos teóricos. Por esta razón dividimos el trabajo en dos partes principales, específicamente en la parte teórica y en la parte práctica. La primera parte, la teórica resume las informaciones sobre el ámbito observado, mientras que la parte práctica reúne las cantidades reales del uso de las conjunciones condicionales y los tiempos y modos verbales en el estilo periodístico, junto con la descripción de hechos examinados.

Más detalladamente, en la parte teórica mencionamos las informaciones sobre las oraciones condicionales que siguen una secuencia lógica y las aportamos de unas publicaciones de los lingüistas elegidos tanto checos como españoles. Hacia la problemática de la condición nos acercamos explicando unos términos básicos, como es la oración compuesta de la que elegimos la subordinada, luego la adverbial, hasta llegar al tema de la condición y por tanto a la oración compuesta subordinada adverbial condicional. Al tratar de esta temática nos especializamos en las conjunciones y en los tiempos y modos verbales que se unen con las siguientes conjunciones condicionales con las cuales trabajamos: *si, sólo si, a condición de que, con (tal de) que, siempre que, siempre y cuando, a no ser que, excepto que, salvo que, a menos que, (en) caso de que, como y cuando*. Como podemos ver en el capítulo 1.3, cada grupo de conjunciones se utiliza en situaciones diferentes y en algunos casos, sobre todo en los casos de las dos últimas conjunciones *como y cuando*, la posibilidad de equivocar la oración condicional con otro tipo es muy grande. En cuanto al uso de los tiempos y modos verbales, al utilizar las conjunciones *si, sólo si y cuando*, para expresar la condición real predomina el indicativo, mientras que con el resto de las conjunciones se utiliza para el mismo motivo el subjuntivo. Consecuentemente nos dedicamos a otras formas para expresar la condición, como son las formas no personales. Nos referimos a las construcciones de las

preposiciones *de, a, con* que se unen con el verbo en infinitivo, luego el gerundio y el participio. Este capítulo sirve para ampliar los conocimientos y completar el tema de la condición. El final de la parte teórica dispone del capítulo que trata sobre el uso de los tiempos y modos verbales, entonces resume los datos aportados sobre esta problemática.

En la siguiente parte práctica analizamos el uso real de las conjunciones en los textos periodísticos. La presente parte consiste en dos análisis en los que intentamos responder a las preguntas centrales que crean la hipótesis básica con la que realizamos el análisis. Hasta que llegamos a dichas respuestas, presentamos en el trabajo el estilo lingüístico que elegimos para el análisis, es decir, el estilo periodístico y también el material con el que trabajamos. Sobre todo enfocamos la versión electrónica de unos documentos periodísticos españoles de los que dispone el corpus de la Real Academia Española y los textos de algunos periódicos que son disponibles a sus páginas web. Concretamente trabajamos con los periódicos *El País, El Mundo, ABC, La Vanguardia, La Voz de Galicia, Mujer Hoy* a *Marca*. En estos diarios investigamos en el primer análisis la frecuencia del uso de las conjunciones en general y los resultados reunimos en una tabla. Notamos que en los textos de los periódicos nacionales de información general *El País, El Mundo, ABC* predominan las expresiones estilísticamente neutrales. Una de las razones puede ser la influencia del estilo periodístico que prefiere los medios de expresión neutrales y por tanto el uso de las conjunciones está condicionado por los factores diafásicos. Más adelante observamos las conjunciones desde el punto de vista geográfico en dos periódicos *La Vanguardia* y *La Voz de Galicia* en los que también prevalecen las expresiones neutrales, entonces influyen los factores diatópicos. Al final del primer análisis examinamos las conjunciones desde el aspecto social, por eso nos fijamos en los periódicos según el sexo, en concreto el suplemento femenino *Mujer Hoy* y el diario deportivo *Marca* con el que suponemos lectores masculinos. También en estos dos periódicos se utilizan más las expresiones neutrales, entonces se nota la influencia de los factores diastráticos. A través de este análisis respondemos a las preguntas centrales de la introducción de la parte práctica y prestamos la atención al segundo análisis en el cual enfocamos las conjunciones condicionales y los tiempos y modos verbales. Los resultados comparamos con la parte teórica, y entonces podemos decir que en general hay concordancia entre las dos partes aunque hay unas excepciones, por ejemplo en el caso de *si* cuando se usa el futuro de indicativo y de subjuntivo que no es acorde con los datos teóricos y también *sólo si* que aparece con el

verbo en el futuro de indicativo que no es aceptable según los lingüistas. Las demás conjunciones condicionales confirman el uso teórico.

Al final podemos decir que en la tesis aportamos las informaciones teóricas sobre las relaciones condicionales que afirmamos a través del análisis del uso real de las conjunciones y los tiempos y modos verbales a los que prestamos atención durante todo el trabajo, por lo que el objetivo del trabajo consideramos cumplido.

ZOZNAM POUĽITEJ LITERATÚRY A ZDROJOV

1. Odborná literatúra

Alarcos Llorach, E.: *Gramática de la lengua española*. Madrid: Espasa Calpe, S.A., 1999. 508 s.

Báez San José, V., Dubský, J., Králová, J.: *Moderní gramatika španělštiny*. Plzeň : Fraus, 1999. 246 s.

Findra, J., Gotthardová, G., Jacko, J., Tvrdo , E.: *Slovenský jazyk a sloh*. Bratislava: Slovenské pedagogické nakladateľstvo, 1986. 436 s.

Gómez Torrego, L: *Gramática didáctica del español*. Madrid: Ediciones SM, 2002. 543 s.

Grepl, M., Karlík, P.: *Skladba spisovné češtiny*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1986. 474 s.

Macíková, O., Mlýnková, L.: *Obchodní španělština – Español Comercial*. Brno: CP Books, a.s., 2005. 342 s.

Matte Bon, F.: *Gramática Comunicativa del español II*. Madrid: Edelsa, 1999. 368 s.

Montolío, E: Las construcciones condicionales. Ed. Bosque, I., Demonte, V.: *Gramática descriptiva de la lengua española 3*. Madrid: Espasa Calpe, S.A., 1999. 3643 ó 3730 s.

Real Academia Española: *Esbozo de una nueva gramática de la lengua española*. Madrid: Espasa-Calpe, 1991. 592 s.

Weidlerová, A., Weidler, E.: *Sloh na dlani*. Bratislava: Vydavateľstvo Príroda, s. r. o., 2003. 240 s.

Zavadil, B.: *Kategorie modality ve španělštině*. Praha: Univerzita Karlova, 1980. 165 s.

Zavadil, B., Čermák, P.: *Mluvnice současné španělštiny*. Praha: Karolinum, 2010. 570 s.

2. Internetové zdroje

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: Banco de datos (CREA) [en línea]. *Corpus de referencia del español actual*. <<http://www.rae.es>> [24/04/2015]

<http://www.aimc.es/-Marco-General-.html>

<http://elpais.com/>

<http://www.elmundo.es/>

<http://www.abc.es/>

<http://www.lavanguardia.com/>

<http://www.lavozdegalicia.es/>

<http://www.mujerhoy.com/>

<http://www.marca.com/>